

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

- Verordening (EG) nr. 1612/97 van de Commissie van 11 augustus 1997 inzake de levering van plantaardige olie als voedselhulp 1
- * Beschikking nr. 1613/97/EGKS van de Commissie van 8 augustus 1997 tot wijziging van bijlage V bij Beschikking nr. 3/96/EGKS betreffende het beheer van bepaalde beperkingen op de invoer van een aantal ijzer- en staalproducten uit Rusland en Oekraïne 4
- Verordening (EG) nr. 1614/97 van de Commissie van 11 augustus 1997 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 6
- Verordening (EG) nr. 1615/97 van de Commissie van 11 augustus 1997 tot wijziging van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor bepaalde producten uit de sector suiker 8
- * Richtlijn 97/48/EG van de Commissie van 29 juli 1997 tot tweede wijziging van Richtlijn 82/711/EEG van de Raad betreffende de basisregels voor de controle op migratie van de bestanddelen van materialen en voorwerpen van kunststof bestemd om met levensmiddelen in aanraking te komen ⁽¹⁾ 10

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

97/541/EG:

- * Besluit van de Raad van 21 mei 1997 houdende sluiting van de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika betreffende samenwerking en wederzijdse bijstand in douanezaken 16

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika betreffende samenwerking en wederzijdse bijstand in douanezaken	17
Mededeling betreffende de inwerkingtreding van de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika betreffende samenwerking en wederzijdse bijstand in douanezaken	25
Commissie	
97/542/EG:	
* Beschikking van de Commissie van 18 december 1996 betreffende belastingvrijstellingen voor biobrandstoffen in Frankrijk (¹)	26
97/543/EGKS:	
* Besluit van de Commissie van 7 juli 1997 betreffende de sluiting van een Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Russische Federatie tot verlenging van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Russische Federatie inzake de handel in bepaalde ijzer- en staalproducten voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 1997	36
Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Russische Federatie tot verlenging van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Russische Federatie inzake de handel in bepaalde ijzer- en staalproducten voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 1997	37

(¹) Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1612/97 VAN DE COMMISSIE
van 11 augustus 1997
inzake de levering van plantaardige olie als voedselhulp

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
 GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
 Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad van
 27 juni 1996 betreffende het voedselhulpbeleid en het
 beheer van de voedselhulp en van de specifieke acties ter
 ondersteuning van de voedselzekerheid⁽¹⁾, en met name
 op artikel 24, lid 1, onder b),

Overwegende dat bij deze verordening de lijst van de voor
 voedselhulp in aanmerking komende landen en organisa-
 ties en de algemene criteria voor het vervoer van de voed-
 selhulp na het fob-stadium zijn vastgesteld;

Overwegende dat de Commissie, ingevolge een aantal
 besluiten met betrekking tot de verlening van voedsel-
 hulp, aan bepaalde begunstigen plantaardige olie heeft
 toegewezen;

Overwegende dat dit product moet worden geleverd over-
 eenkomstig het bepaalde in Verordening (EEG)
 nr. 2200/87 van de Commissie van 8 juli 1987 tot vast-
 stelling van algemene voorschriften voor de beschikbaar-
 stelling in de Gemeenschap van producten voor levering
 als communautaire voedselhulp⁽²⁾, gewijzigd bij Verorde-
 ning (EEG) nr. 790/91⁽³⁾;

Overwegende dat met name de leveringstermijnen en
 -voorwaarden en de procedure die moet worden gevolgd
 om de aan de levering verbonden kosten te bepalen,
 dienen te worden vastgesteld;

Overwegende dat, met het oog op de uitvoering van deze
 leveringen, voor de inschrijvers in de mogelijkheid moet
 worden voorzien om hetzij koolzaadolie, hetzij zonne-

bloemolie aan te schaffen; dat de levering van elke partij
 zal worden toegewezen aan de inschrijver met het
 gunstigste bod,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In het kader van de communautaire voedselhulp wordt in
 de Gemeenschap plantaardige olie beschikbaar gesteld
 voor levering aan de in de bijlage vermelde begunstigen
 met inachtneming van Verordening (EEG) nr. 2200/87 en
 de in de bijlage vermelde voorwaarden. De levering wordt
 toegewezen via aanbesteding.

De levering heeft betrekking op de beschikbaarstelling
 van in de Gemeenschap geproduceerde plantaardige olie,
 die niet is vervaardigd en/of verpakt in het kader van
 actieve veredeling.

Voor elke in de bijlage vermelde partij hebben de offertes
 betrekking op hetzij koolzaadolie, hetzij zonnebloemolie.
 Een offerte is slechts geldig wanneer er nauwkeurig in is
 aangegeven voor welk type olie zij geldt.

De opdrachtnemer wordt geacht kennis te hebben
 genomen van alle geldende algemene en bijzondere voor-
 waarden. Elk ander in zijn offerte gemaakte beding of
 voorbehoud is nietig.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende
 op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van*
de Europese Gemeenschappen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
 elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 11 augustus 1997.

Voor de Commissie

Emma BONINO

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 166 van 5. 7. 1996, blz. 1.
⁽²⁾ PB nr. L 204 van 25. 7. 1987, blz. 1.
⁽³⁾ PB nr. L 81 van 28. 3. 1991, blz. 108.

BIJLAGE

PARTIJ A

1. **Maatregel nr. (1):** 389/96
2. **Programma:** 1996
3. **Begunstigde (2):** World Food Programme (WFP), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma (tel.: (39-6) 5228 2988; telefax: 5228 2844/3; telex: 626675 WFP I)
4. **Vertegenwoordiger van de begunstigde:** WFP Yemen, Attn. Country Director, Khorashi Building, Siteen Street, Sana'a
5. **Plaats of land van bestemming:** Jemen
6. **Beschikbaar te stellen product:** plantaardige olie: hetzij geraffineerde koolzaadolie, hetzij geraffineerde zonnebloemolie
7. **Kenmerken en kwaliteit van het product (3) (4) (7):** zie PB nr. C 114 van 29. 4. 1991, blz. 1 (III.A.1.a) of b))
8. **Totale hoeveelheid (ton netto):** 1 750
9. **Aantal partijen:** 1
10. **Verpakking en opschriften (5) (6):** zie PB nr. C 267 van 13. 9. 1996, blz. 1 (10.4 A, B en C.2) zie PB nr. C 114 van 29. 4. 1991, blz. 1 (III.A.3)
Voor de opschriften te gebruiken taal: Engels
Bijkomende vermeldingen: „Expiry date ...”
11. **Wijze van beschikbaarstelling van het product:** beschikbaarstelling van in de Gemeenschap geproduceerde geraffineerde plantaardige olie die niet is vervaardigd en/of verpakt in het kader van actieve veredeling
12. **Leveringsconditie:** franco loshaven — gelost
13. **Laadhaven:** —
14. **Door de begunstigde opgegeven loshaven:** —
15. **Loshaven:** Hodeidah
16. **Adres van de opslagplaats en eventueel loshaven:** —
17. **Periode van beschikbaarstelling in de laadhaven bij toewijzing levering haven van verschepping:** 22. 9-5. 10. 1997
18. **Uiterste datum voor de levering:** 26. 10. 1997
19. **Procedure voor het vaststellen van de leveringskosten:** inschrijving
20. **Datum van het verstrijken van de termijn voor de indiening van de offertes:** 26. 8. 1997 om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel)
21. **Bij tweede inschrijving:**
 - a) uiterste datum voor de indiening van de offertes: 9. 9. 1997 om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel)
 - b) periode van beschikbaarstelling in de laadhaven bij toewijzing levering haven van verschepping: 6-19. 10. 1997
 - c) uiterste datum voor de levering: 9. 11. 1997
22. **Bedrag van de inschrijvingszekerheid:** 15 ecu/ton
23. **Bedrag van de leveringszekerheid:** 10 % van het bedrag van de offerte uitgedrukt in ecu
24. **Adres voor de inzending van de offertes en de inschrijvingszekerheden (8):** Afdeling Voedselhulp, ter attentie van de heer T. Vestergaard, Gebouw Loi 130, kamer 7/46, Wetstraat 200, B-1049 Brussel alleen op nummer: tlx: 25670 AGREC B; fax: (32-2) 296 70 03 / 296 70 04
25. **Op verzoek van de leverancier toepasselijke restitutie (9):** —

Voetnoten

- (¹) Het nummer van de maatregel dient in iedere briefwisseling te worden aangehaald.
- (²) Degene aan wie is gegund neemt zo spoedig mogelijk contact op met de begunstigde om na te gaan welke documenten voor de verzending zijn vereist.
- (³) Degene aan wie is gegund bezorgt aan de begunstigde een certificaat van een officiële instantie, waarin wordt verklaard dat voor het te leveren product de in de betrokken lidstaat geldende stralingsnormen niet zijn overschreden. Op het radioactiviteitsattest moet het gehalte aan caesium 134 en 137 en aan jodium 131 worden vermeld.
- (⁴) Het bepaalde in artikel 7, lid 3, onder g), van Verordening (EEG) nr. 2200/87 geldt niet voor de indiening van de offertes.
- (⁵) De leverancier bezorgt aan de begunstigde of aan zijn vertegenwoordiger bij de levering een gezondheids-certificaat.
- (⁶) In afwijking van PB nr. C 114 wordt de tekst van punt III.A.3.c) gelezen: „de vermelding „Europese Gemeenschap””.
- (⁷) Een offerte is slechts geldig wanneer er nauwkeurig in is aangegeven voor welk type olie zij geldt.
- (⁸) De containers moeten minstens gedurende 15 dagen vrij ter beschikking worden gesteld.
-

BESCHIKKING Nr. 1613/97/EGKS VAN DE COMMISSIE

van 8 augustus 1997

tot wijziging van bijlage V bij Beschikking nr. 3/96/EGKS betreffende het beheer van bepaalde beperkingen op de invoer van een aantal ijzer- en staalproducten uit Rusland en Oekraïne

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap voor Kolen en Staal,

Gelet op Beschikking nr. 3/96/EGKS van de Commissie
van 21 november 1995 betreffende het beheer van
bepaalde beperkingen op de invoer van een aantal ijzer-
en staalproducten uit Rusland en Oekraïne⁽¹⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Beschikking nr. 350/97/EGKS⁽²⁾, inzon-
derheid op artikel 8 juncto artikel 7,

Overwegende dat de Overeenkomst betreffende de handel
in bepaalde ijzer- en staalproducten tussen de Europese
Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Russische Fede-
ratie⁽³⁾ is gewijzigd door een overeenkomst in de vorm
van een briefwisseling tot verlenging van de Overeen-
komst voor de periode van 1 juli tot en met 30 september
1997⁽⁴⁾;

Overwegende dat bijlage V bij Beschikking nr. 3/96/
EGKS derhalve dient te worden gewijzigd, teneinde reke-
ning te houden met de bovengenoemde briefwisseling;

Overwegende dat de in onderhavige beschikking
genoemde maatregelen in overeenstemming zijn met het
advies van het krachtens artikel 7 van Beschikking nr.
3/96/EGKS opgerichte comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage V bij Beschikking nr. 3/96/EGKS wordt vervangen
door de in aanhangsel 1 bij onderhavige beschikking
opgenomen tekst.

Artikel 2

Deze beschikking treedt in werking op de dag volgende
op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van
de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 juli 1997.

Deze beschikking is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 augustus 1997.

Voor de Commissie

Leon BRITTAN

Vice-Voorzitter

⁽¹⁾ PB nr. L 5 van 8. 1. 1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 59 van 28. 2. 1997, blz. 2.

⁽³⁾ PB nr. L 5 van 8. 1. 1996, blz. 25.

⁽⁴⁾ Zie bladzijde 37 van dit Publicatieblad.

*Aanhangsel 1**„BIJLAGE V***KWANTITATIEVE MAXIMA****(in metrieke ton)**

De GN-codes voor onderstaande productcategorieën zijn gepubliceerd in Publicatieblad nr. L 76 van 26 maart 1996, bladzijde 41.

RUSLAND*(in ton)*

Producten	Van 1 januari tot en met 30 september 1997
SA. Platte producten	
SA1. Coils	115 823
SA1.a. Warmgewalste coils voor het walsen van plaat ⁽¹⁾	358 333
SA2. Zware platen	24 936
SA3. Overige platte producten	21 413
SB. Lange producten	
SB1. Balken	9 985
SB2. Walsdraad	21 585
SB3. Overige lange producten	77 792

⁽¹⁾ Voor Rusland vormen de GN-codes 7208 37 10, 7208 38 10 en 7208 39 10 een aparte subcategorie binnen SA1."

VERORDENING (EG) Nr. 1614/97 VAN DE COMMISSIE**van 11 augustus 1997****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2375/96⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van 28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de omrekeningskoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 150/95⁽⁴⁾, en met name op artikel 3, lid 3,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 3223/94 op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde de criteria zijn vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en

de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt;

Overwegende dat op grond van de bovenvermelde criteria de forfaitaire invoerwaarden moeten worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 12 augustus 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 11 augustus 1997.

Voor de Commissie

Emma BONINO

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 337 van 24. 12. 1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB nr. L 325 van 14. 12. 1996, blz. 5.

⁽³⁾ PB nr. L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 22 van 31. 1. 1995, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 11 augustus 1997 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in ecu/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0709 90 79	052	78,8
	999	78,8
0805 30 30	388	62,8
	524	63,0
	528	53,2
	999	59,7
0806 10 40	052	125,8
	400	224,2
	512	89,4
	600	131,1
	624	159,3
0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	999	146,0
	388	74,2
	400	61,5
	508	60,3
	512	31,7
	524	83,3
	528	48,3
0808 20 57	804	81,3
	999	62,9
	388	47,5
	512	9,5
	528	39,2
	999	32,1
0809 30 41, 0809 30 49	052	74,1
	999	74,1
0809 40 30	064	73,3
	066	70,4
	999	71,9

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 68/96 van de Commissie (PB nr. L 14 van 19. 1. 1996, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1615/97 VAN DE COMMISSIE

van 11 augustus 1997

tot wijziging van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor bepaalde producten uit de sector suikerDE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van
30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 1599/96 ⁽²⁾,Gelet op Verordening (EG) nr. 1423/95 van de
Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling van de
uitvoeringsbepalingen voor de invoer van producten uit
de sector suiker, andere dan melasse ⁽³⁾, laatstelijk gewij-
zigd bij Verordening (EG) nr. 1143/97 ⁽⁴⁾, en met name
op artikel 1, lid 2, tweede alinea, en artikel 3, lid 1,Overwegende dat de representatieve prijzen en de aanvul-
lende invoerrechten voor witte suiker, ruwe suiker en
bepaalde stropen zijn vastgesteld bij Verordening (EG)
nr. 1222/97 van de Commissie ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 1601/97 ⁽⁶⁾;Overwegende dat toepassing van de in Verordening (EG)
nr. 1423/95 bedoelde voorschriften en bepalingen op de
gegevens waarover de Commissie thans beschikt, ertoe
leidt de momenteel geldende bedragen te wijzigen en vast
te stellen zoals vermeld in de bijlage bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*De representatieve prijzen en de aanvullende invoer-
rechten voor de in artikel 1 van Verordening (EG)
nr. 1423/95 bedoelde producten worden vastgesteld zoals
aangegeven in de bijlage.*Artikel 2*

Deze verordening treedt in werking op 12 augustus 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 11 augustus 1997.

Voor de Commissie

Emma BONINO

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB nr. L 177 van 1. 7. 1981, blz. 4.⁽²⁾ PB nr. L 206 van 16. 8. 1996, blz. 43.⁽³⁾ PB nr. L 141 van 24. 6. 1995, blz. 16.⁽⁴⁾ PB nr. L 165 van 24. 6. 1997, blz. 11.⁽⁵⁾ PB nr. L 173 van 1. 7. 1997, blz. 3.⁽⁶⁾ PB nr. L 216 van 8. 8. 1997, blz. 69.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 11 augustus 1997 tot wijziging van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor witte suiker, ruwe suiker en producten van GN-code 1702 90 99

(in ecu)

GN-code	Representatieve prijs per 100 kg netto van het betrokken product	Aanvullend recht per 100 kg netto van het betrokken product
1701 11 10 ⁽¹⁾	26,25	3,41
1701 11 90 ⁽¹⁾	26,25	8,41
1701 12 10 ⁽¹⁾	26,25	3,28
1701 12 90 ⁽¹⁾	26,25	7,98
1701 91 00 ⁽²⁾	30,03	10,22
1701 99 10 ⁽²⁾	30,03	5,70
1701 99 90 ⁽²⁾	30,03	5,70
1702 90 99 ⁽³⁾	0,30	0,35

⁽¹⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 431/68 van de Raad (PB nr. L 89 van 10. 4. 1968, blz. 3).

⁽²⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 793/72 van de Raad (PB nr. L 94 van 21. 4. 1972, blz. 1).

⁽³⁾ Vaststelling per procent sacharose.

RICHTLIJN 97/48/EG VAN DE COMMISSIE

van 29 juli 1997

tot tweede wijziging van Richtlijn 82/711/EEG van de Raad betreffende de basisregels voor de controle op migratie van de bestanddelen van materialen en voorwerpen van kunststof bestemd om met levensmiddelen in aanraking te komen

(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Richtlijn 89/109/EEG van de Raad van 21
december 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van
de wetgevingen der lidstaten inzake materialen en voor-
werpen bestemd om met levensmiddelen in aanraking te
komen⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 3,Overwegende dat in Richtlijn 82/711/EEG van de Raad
van 18 oktober 1982 betreffende de basisregels voor de
controle op migratie van bestanddelen van materialen en
voorwerpen van kunststof bestemd om met levensmid-
delen in aanraking te komen⁽²⁾, zoals gewijzigd bij Richt-
lijn 93/8/EEG⁽³⁾, niet wordt gespecificeerd welke migra-
tieproeven moeten worden uitgevoerd wanneer geen
gebruik kan worden gemaakt van de vette levensmiddel-
simulanten;Overwegende dat migratieproeven met de vette levens-
middelsimulanten tijdrovend en moeilijk uit te voeren
zijn en dat derhalve in sommige gespecificeerde omstan-
digheden alternatieve proeven moeten worden toegestaan;Overwegende dat niet duidelijk is of het gebruik van
materialen en voorwerpen van kunststof die niet bestemd
zijn om met alle soorten levensmiddelen in aanraking te
komen maar wel bestemd zijn om met meer dan een
levensmiddel of meer dan een specifieke groep levens-
middelen in aanraking te komen, in Richtlijn 82/711/
EEG wordt toegelaten; dat dit gebruik kan worden toege-
laten zonder dat dit problemen voor de volksgezondheid
oplevert, mits de consument of de detailhandelaar door
een adequate vermelding wordt meegedeeld met welke
soort(en) levensmiddelen het materiaal of voorwerp al dan
niet in aanraking mag komen;Overwegende dat de vermelding van een te groot aantal
soorten levensmiddelen dat met bepaalde materialen en
voorwerpen van kunststof in aanraking kan komen
wellicht niet gemakkelijk te begrijpen is en dat voor deze
materialen en voorwerpen met het oog op de bescher-
ming van de consument de migratieproeven met alle in
deze richtlijn vermelde simulanten of proefmedia dienen
te worden uitgevoerd;Overwegende dat de in deze richtlijn vervatte maatregelen
in overeenstemming zijn met het advies van het Perma-
nent Comité voor levensmiddelen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

*Artikel 1*De bijlage van Richtlijn 82/711/EEG wordt vervangen
door de bijlage van deze richtlijn.*Artikel 2*De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrecht-
lijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 juli
1998 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de
Commissie daarvan onverwijld in kennis.Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt
in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen
of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking
van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing
worden vastgesteld door de lidstaten.*Artikel 3*Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag
volgende op die van haar bekendmaking in het Publica-
tieblad van de Europese Gemeenschappen.*Artikel 4*

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 29 juli 1997.

Voor de Commissie

Martin BANGEMANN

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB nr. L 40 van 11. 2. 1989, blz. 38.⁽²⁾ PB nr. L 297 van 23. 10. 1982, blz. 26.⁽³⁾ PB nr. L 90 van 14. 4. 1993, blz. 22.

BIJLAGE

„BIJLAGE

BASISREGELS VOOR DE BEPALING VAN DE TOTALE EN SPECIFIEKE MIGRATIE

1. „Migratieproeven” voor de bepaling van de specifieke en totale migratie worden uitgevoerd met gebruikmaking van de in hoofdstuk I van deze bijlage genoemde „levensmiddelsimulanten” en onder de in hoofdstuk II van deze bijlage aangegeven „standaardomstandigheden voor migratieproeven”.
2. „Vervangende proeven” waarbij de „proefmedia” worden gebruikt onder de in hoofdstuk III aangegeven „standaardomstandigheden voor vervangende proeven”, worden uitgevoerd als de migratieproef met de vette levensmiddelsimulanten (zie hoofdstuk I) om technische redenen die verband houden met de analysemethode, niet uitvoerbaar is.
3. De in hoofdstuk IV vermelde „alternatieve proeven” kunnen in plaats van migratieproeven met vette levensmiddelsimulanten worden toegestaan wanneer aan de in hoofdstuk IV gespecificeerde voorwaarden is voldaan.
4. In alle drie gevallen kan worden toegestaan:
 - a) het aantal uit te voeren proeven te beperken tot de proef of proeven die in het betrokken geval op grond van wetenschappelijk bewijsmateriaal algemeen als de meest stringente wordt (worden) beschouwd;
 - b) de migratieproeven of de vervangende proeven of de alternatieve proeven niet uit te voeren wanneer overtuigend kan worden aangetoond dat de migratielimieten onder de te verwachten gebruiksomstandigheden van het materiaal of voorwerp in geen enkel geval kunnen worden overschreden.

HOOFDSTUK I

Levensmiddelsimulanten

1. Inleiding

Aangezien het niet altijd mogelijk is om levensmiddelen te gebruiken voor proeven bij materialen die met levensmiddelen in aanraking komen, kunnen simulanten worden gebruikt. Deze worden ingedeeld aan de hand van de kenmerken van een of meer soorten levensmiddelen. Tabel 1 bevat een overzicht van de soorten levensmiddelen en de te gebruiken simulanten. In de praktijk zijn verschillende combinaties van soorten levensmiddelen mogelijk, bijvoorbeeld vette en waterige levensmiddelen. In tabel 2 worden ze beschreven en wordt daarnaast vermeld welke simulant(en) bij de uitvoering van de migratieproeven moet(en) worden gekozen.

Tabel 1

Soorten levensmiddelen en simulanten

Levensmiddel	Standaardindeling	Simulant	Afkorting
Waterige levensmiddelen (d.w.z. waterig met een pH > 4,5)	Levensmiddelen waarvoor in Richtlijn 85/572/EEG van de Raad (¹), alleen proeven met simulant A worden voorgeschreven	Gedestilleerd water of water van gelijkwaardige kwaliteit	Simulant A
Zure levensmiddelen (d.w.z. waterig met een pH ≤ 4,5)	Levensmiddelen waarvoor in Richtlijn 85/572/EEG alleen proeven met simulant B worden voorgeschreven	Azijnzuur, 3 % (m/v)	Simulant B
Alcoholhoudende levensmiddelen	Levensmiddelen waarvoor in Richtlijn 85/572/EEG alleen proeven met simulant C worden voorgeschreven	Ethanol, 10 % (v/v). Deze concentratie wordt aangepast aan het alcoholgehalte van het levensmiddel als dit in feite hoger is dan 10 % (v/v)	Simulant C
Vette levensmiddelen	Levensmiddelen waarvoor in Richtlijn 85/572/EEG alleen proeven met simulant D worden voorgeschreven	Gerectificeerde olijfolie of andere vette levensmiddelsimulanten	Simulant D
Droge levensmiddelen		Geen	Geen

(¹) PB nr. L 372 van 31. 12. 1985, blz. 14.

2. Keuze van de levensmiddelsimulanten

2.1. *Materialen en voorwerpen die bestemd zijn om met allerlei soorten levensmiddelen in aanraking te komen*

Bij de proeven worden onderstaande levensmiddelsimulanten gebruikt, die onder de in hoofdstuk II gespecificeerde proefomstandigheden als de meest stringente worden beschouwd, terwijl voor elke simulant een nieuw proefmonster van het materiaal of voorwerp wordt gebruikt:

- azijnzuur, 3 % (m/v) in waterige oplossing,
- ethanol, 10 % (v/v) in waterige oplossing,
- gerectificeerde olijfolie („referentiesimulant D”).

Deze referentiesimulant D kan echter worden vervangen door een synthetisch mengsel van triglyceriden of zonnebloemolie of maïsolie met gestandaardiseerde specificaties („andere vette levensmiddelsimulanten”, de z.g. „simulanten D”). Indien de migratielimieten bij gebruikmaking van een van deze andere vette levensmiddelsimulanten worden overschreden, moet dit resultaat, als dit technisch mogelijk is, met olijfolie worden bevestigd om na te gaan of aan de eisen wordt voldaan. Als dit technisch niet mogelijk is en het materiaal of voorwerp de migratielimieten overschrijdt, wordt het geacht niet in overeenstemming met Richtlijn 90/128/EEG te zijn.

2.2. *Materialen en voorwerpen die bestemd zijn om met specifieke soorten levensmiddelen in aanraking te komen*

In dit geval gaat het alleen om de volgende situaties:

- a) het materiaal of voorwerp wordt al in contact met een bekend levensmiddel gebruikt;
- b) het materiaal of voorwerp is overeenkomstig de voorschriften van artikel 6 van Richtlijn 89/109/EEG voorzien van een specifieke vermelding met welke in tabel 1 beschreven soorten levensmiddelen het al dan niet mag worden gebruikt, bijvoorbeeld „alleen voor waterige levensmiddelen”;
- c) het materiaal of voorwerp is overeenkomstig de voorschriften van artikel 6 van Richtlijn 89/109/EEG voorzien van een specifieke vermelding met welke in Richtlijn 85/572/EEG vermelde levensmiddelen of groepen levensmiddelen het al dan niet mag worden gebruikt; deze vermelding moet als volgt worden aangebracht:
 - i) in andere stadia dan de detailhandel in de vorm van het „referentienummer” of de „omschrijving van de levensmiddelen”, zoals vermeld in de tabel van Richtlijn 85/572/EEG;
 - ii) in de detailhandel in de vorm van slechts enkele levensmiddelen of groepen levensmiddelen, bij voorkeur aangevuld met voorbeelden die gemakkelijk te begrijpen zijn.

In deze situaties worden de proeven in geval b) uitgevoerd met de in tabel 2 vermelde simulant(en) en in de gevallen a) en c) met de in Richtlijn 85/572/EEG vermelde simulant(en). Wanneer het levensmiddel of de groep(en) levensmiddelen niet in de in Richtlijn 85/572/EEG opgenomen lijst wordt (worden) vermeld, wordt uit tabel 2 het geval gekozen dat het best bij de onderzochte levensmiddelen of groep(en) levensmiddelen aansluit.

Indien het materiaal of voorwerp bestemd is om met meer dan een levensmiddel of groep levensmiddelen met verschillende reductiecoëfficiënten in aanraking te komen, wordt voor elk levensmiddel de desbetreffende reductiecoëfficiënt op het resultaat van de proef toegepast. Als de limiet door een of meer resultaten van deze berekeningen wordt overschreden, is het materiaal niet geschikt voor dat levensmiddel of die groep levensmiddelen.

De proeven worden uitgevoerd onder de in hoofdstuk II gespecificeerde omstandigheden, waarbij voor elke simulant een nieuw proefmonster wordt gebruikt.

Tabel 2

Simulanten die in speciale gevallen voor migratieproeven worden gebruikt

Levensmiddelen in aanraking	Simulant
Uitsluitend waterige levensmiddelen	Simulant A
Uitsluitend zure levensmiddelen	Simulant B
Uitsluitend alcoholhoudende levensmiddelen	Simulant C
Uitsluitend vette levensmiddelen	Simulant D
Alle waterige en zure levensmiddelen	Simulant B
Alle alcoholhoudende en waterige levensmiddelen	Simulant C

Levensmiddelen in aanraking	Simulant
Alle alcoholhoudende en zure levensmiddelen	Simulanten C en B
Alle vette en waterige levensmiddelen	Simulanten D en A
Alle vette en zure levensmiddelen	Simulanten D en B
Alle vette en alcoholhoudende en waterige levensmiddelen	Simulanten D en C
Alle vette en alcoholhoudende en zure levensmiddelen	Simulanten D, C en B

HOOFDSTUK II

Omstandigheden voor de migratieproeven (tijd en temperatuur)

1. Bij de uitvoering van de migratieproeven worden uit de in tabel 3 aangegeven tijden en temperaturen die gekozen welke overeenkomen met de ongunstigste te verwachten contactomstandigheden voor het onderzochte materiaal of voorwerp van kunststof en eventuele informatie op de etikettering inzake de maximale gebruikstemperatuur. Indien het materiaal of voorwerp van kunststof derhalve bestemd is om met levensmiddelen in aanraking te komen onder omstandigheden die met twee of meer combinaties van de in de tabel vermelde tijden en temperaturen overeenkomen, wordt de migratieproef uitgevoerd door het proefmonster achtereenvolgens te onderwerpen aan alle ongunstigste te verwachten omstandigheden die van toepassing zijn, waarbij gebruik wordt gemaakt van één en dezelfde hoeveelheid levensmiddelsimulant.
2. **Algemeen als meest stringent beschouwde contactomstandigheden**
 Krachtens het algemene beginsel dat de bepaling van de migratie beperkt dient te blijven tot de proefomstandigheden die in het betrokken geval op grond van wetenschappelijk bewijsmateriaal algemeen als de meest stringente worden beschouwd, worden hier enkele specifieke voorbeelden voor de contactomstandigheden tijdens de proef gegeven.
 - 2.1. *Materialen en voorwerpen van kunststof die bestemd zijn om gedurende onbepaalde tijd en bij onbepaalde temperatuur met levensmiddelen in aanraking te komen*
 Wanneer op de etikettering of in de gebruiksaanwijzing niet wordt vermeld welke contacttemperatuur en -tijd bij gebruik in de praktijk te verwachten zijn, moeten afhankelijk van de soort(en) levensmiddelen simulant(en) A en/of B en/of C gedurende 4 uur bij 100 °C of gedurende 4 uur bij refluxtemperatuur en/of simulant D gedurende slechts 2 uur bij 175 °C worden gebruikt. Deze contacttijd en temperatuur worden algemeen als de meest stringente omstandigheden beschouwd.
 - 2.2. *Materialen en voorwerpen van kunststof die bestemd zijn om gedurende onbepaalde tijd bij kamertemperatuur of een lagere temperatuur met levensmiddelen in aanraking te komen*
 Wanneer op de etikettering of in de gebruiksaanwijzing van het materiaal of voorwerp wordt vermeld of uit de aard van het materiaal of voorwerp duidelijk blijkt dat het bij kamertemperatuur of een lagere temperatuur moet worden gebruikt, wordt de proef gedurende 10 dagen bij 40 °C uitgevoerd. Deze contacttijd en -temperatuur worden algemeen als de meest stringente omstandigheden beschouwd.
3. **Migratie van vluchtige stoffen**
 Wanneer de specifieke migratie van vluchtige stoffen wordt bepaald, worden de proeven met simulanten zodanig uitgevoerd dat rekening wordt gehouden met het verlies van de migrerende vluchtige stoffen bij de ongunstigste te verwachten gebruiksomstandigheden.
4. **Speciale gevallen**
 - 4.1. Voor materialen en voorwerpen die bestemd zijn om in een magnetronoven te worden gebruikt, vinden de migratieproeven plaats in een conventionele oven of een magnetronoven, mits de passende tijden en temperaturen uit tabel 3 worden gekozen.
 - 4.2. Indien wordt geconstateerd dat uitvoering van de proeven onder de in tabel 3 gespecificeerde contactomstandigheden leidt tot fysische of andere veranderingen in het proefmonster die niet optreden onder de ongunstigste te verwachten gebruiksomstandigheden voor het onderzochte materiaal of voorwerp, worden de migratieproeven uitgevoerd onder de ongunstigste te verwachten gebruiksomstandigheden waarbij deze fysische of andere veranderingen zich niet voordoen.
 - 4.3. In afwijking van de in tabel 3 en onder punt 2 vermelde proefomstandigheden wordt, indien het materiaal of voorwerp van kunststof in de praktijk gedurende perioden van minder dan 15 minuten bij een temperatuur tussen 70 °C en 100 °C wordt gebruikt (b.v. „hot fill”) en dit afdoende op de etikettering of in de gebruiksaanwijzing wordt vermeld, uitsluitend de proef van 2 uur bij 70 °C uitgevoerd. Indien het materiaal of voorwerp echter bedoeld is om ook voor opslag bij kamertemperatuur te worden gebruikt, wordt deze proef vervangen door een proef bij 40 °C gedurende 10 dagen, die algemeen als stringenter wordt beschouwd.

- 4.4. Wanneer de standaardomstandigheden voor migratieproeven in tabel 3 niet volstaan (b.v. een contacttemperatuur boven 175 °C of een contacttijd van minder dan 5 minuten), kunnen andere contactomstandigheden worden gebruikt die geschikter zijn voor het onderzochte geval, mits de gekozen omstandigheden de ongunstigste te verwachten contactomstandigheden voor het onderzochte materiaal of voorwerp vormen.

Tabel 3

Standaardomstandigheden voor migratieproeven met levensmiddelsimulanten

Contactomstandigheden bij ongunstigst te verwachten gebruik	Proefomstandigheden
Contacttijd	Proeftijd
$t \leq 5 \text{ min.}$	Zie opmerking onder punt 4.4.
$5 \text{ min.} < t \leq 0,5 \text{ uur}$	0,5 uur
$0,5 \text{ uur} < t \leq 1 \text{ uur}$	1 uur
$1 \text{ uur} < t \leq 2 \text{ uur}$	2 uur
$2 \text{ uur} < t \leq 4 \text{ uur}$	4 uur
$4 \text{ uur} < t \leq 24 \text{ uur}$	24 uur
$t > 24 \text{ uur}$	10 dagen
Contacttemperatuur	Proeftemperatuur
$T \leq 5 \text{ °C}$	5 °C
$5 \text{ °C} < T \leq 20 \text{ °C}$	20 °C
$20 \text{ °C} < T \leq 40 \text{ °C}$	40 °C
$40 \text{ °C} < T \leq 70 \text{ °C}$	70 °C
$70 \text{ °C} < T \leq 100 \text{ °C}$	100 °C of refluxtemperatuur
$100 \text{ °C} < T \leq 121 \text{ °C}$	121 °C (*)
$121 \text{ °C} < T \leq 130 \text{ °C}$	130 °C (*)
$130 \text{ °C} < T \leq 150 \text{ °C}$	150 °C (*)
$T > 150 \text{ °C}$	175 °C (*)

(*) Deze temperatuur wordt alleen voor simulant D gebruikt. Voor de simulanten A, B en C kan de proef worden vervangen door een proef bij 100 °C of refluxtemperatuur met een duur van vier keer de tijd die volgens de algemene regels onder punt 1 zou worden gekozen.

HOOFDSTUK III

Vervangende proef voor de totale en specifieke migratie in vette levensmiddelen

- Indien het gebruik van de vette levensmiddelsimulanten om technische redenen die verband houden met de analysemethode niet mogelijk is, worden in plaats daarvan alle in tabel 4 vermelde proefmedia gebruikt onder de proefomstandigheden die overeenkomen met de proefomstandigheden voor simulant D.

In deze tabel worden enkele voorbeelden gegeven van de belangrijkste standaardomstandigheden voor migratieproeven en de daarmee overeenkomende standaardomstandigheden voor vervangende proeven. Voor proefomstandigheden die niet in tabel 4 worden vermeld, dient rekening te worden gehouden met deze voorbeelden en met de ervaring die met het onderzochte polymeer is opgedaan.

Voor elke proef wordt een nieuw proefmonster gebruikt. Voor elk proefmonster gelden de regels die in de hoofdstukken I en II voor simulant D zijn vermeld. Indien van toepassing worden de in Richtlijn 85/572/EEG vermelde reductiecoëfficiënten gebruikt. Om te bepalen of aan een migratielimit wordt voldaan, wordt de hoogste waarde genomen van alle met de proefmedia verkregen resultaten.

Indien echter wordt geconstateerd dat uitvoering van deze proeven leidt tot fysische of andere veranderingen in het proefmonster die niet optreden onder de ongunstigste te verwachten gebruiksomstandigheden voor het onderzochte materiaal of voorwerp, wordt het resultaat voor dit proefmedium genegeerd en wordt de hoogste van de overige waarden gekozen.

- In afwijking van punt 1 kan het mogelijk zijn een of twee van de in tabel 4 vermelde proeven niet uit te voeren als deze proeven op grond van wetenschappelijk bewijsmateriaal algemeen als ongeschikt voor het onderzochte monster worden beschouwd.

Tabel 4
Standaardomstandigheden voor vervangende proeven

Proefomstandigheden met simulant D	Proefomstandigheden met isooctaan	Proefomstandigheden met ethanol (95 %)	Proefomstandigheden met MPPO (*)
10 dagen – 5 °C	0,5 dag – 5 °C	10 dagen – 5 °C	—
10 dagen – 20 °C	1 dag – 20 °C	10 dagen – 20 °C	—
10 dagen – 40 °C	2 dagen – 20 °C	10 dagen – 40 °C	—
2 uur – 70 °C	0,5 uur – 40 °C	2 uur – 60 °C	—
0,5 uur – 100 °C	0,5 uur – 60 °C (**)	2,5 uur – 60 °C	0,5 uur – 100 °C
1 uur – 100 °C	1 uur – 60 °C (**)	3 uur – 60 °C (**)	1 uur – 100 °C
2 uur – 100 °C	1,5 uur – 60 °C (**)	3,5 uur – 60 °C (**)	2 uur – 100 °C
0,5 uur – 121 °C	1,5 uur – 60 °C (**)	3,5 uur – 60 °C (**)	0,5 uur – 121 °C
1 uur – 121 °C	2 uur – 60 °C (**)	4 uur – 60 °C (**)	1 uur – 121 °C
2 uur – 121 °C	2,5 uur – 60 °C (**)	4,5 uur – 60 °C (**)	2 uur – 121 °C
0,5 uur – 130 °C	2 uur – 60 °C (**)	4 uur – 60 °C (**)	0,5 uur – 130 °C
1 uur – 130 °C	2,5 uur – 60 °C (**)	4,5 uur – 60 °C (**)	1 uur – 130 °C
2 uur – 150 °C	3 uur – 60 °C (**)	5 uur – 60 °C (**)	2 uur – 150 °C
2 uur – 175 °C	4 uur – 60 °C (**)	6 uur – 60 °C (**)	2 uur – 175 °C

(*) MPPO = Gemodificeerd polyfenyleenoxide

(**) De vluchtige proefmedia worden tot een temperatuur van maximaal 60 °C gebruikt. De vervangende proeven mogen alleen worden gebruikt als het materiaal of voorwerp bestand is tegen de proefomstandigheden die anders met simulant D zouden worden gebruikt. Dompel om dit te bepalen een proefmonster onder de desbetreffende omstandigheden in olijfolie. Als de fysische eigenschappen veranderen (b.v. smelten of vervorming), wordt het materiaal als ongeschikt voor gebruik bij die temperatuur beschouwd. Als de fysische eigenschappen niet veranderen, kunnen de vervangende proeven met nieuwe proefmonsters worden uitgevoerd.

HOOFDSTUK IV

Alternatieve proeven voor de totale en specifieke migratie in vette levensmiddelen

1. Het resultaat van de in dit hoofdstuk vermelde alternatieve proeven kan worden gebruikt mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) uit een „vergelijkende proef” blijkt dat de waarden gelijk zijn aan of hoger zijn dan de resultaten bij de proef met simulant D;
- b) na toepassing van de desbetreffende in Richtlijn 85/572/EEG vastgestelde reductiecoëfficiënten is de migratie bij de alternatieve proef niet hoger dan de migratielimieten.

Als aan geen of slechts een van de voorwaarden wordt voldaan, moeten de migratieproeven worden uitgevoerd.

2. In afwijking van de onder punt 1, onder a) genoemde voorwaarde behoeft de vergelijkende proef niet te worden uitgevoerd als op grond van wetenschappelijke experimentele resultaten op een andere manier overtuigend kan worden aangetoond dat de resultaten van de alternatieve proef gelijk zijn aan of hoger zijn dan de resultaten van de migratieproef.

3. Alternatieve proeven

3.1. Alternatieve proeven met vluchtige media

Bij deze proeven worden vluchtige media zoals isooctaan, ethanol (95 %) of andere vluchtige oplosmiddelen of mengsels van oplosmiddelen gebruikt. Ze worden bij zodanige contactomstandigheden uitgevoerd dat aan de onder punt 1, onder a) vermelde voorwaarde wordt voldaan.

3.2. „Extractieproeven”

Andere proeven, waarbij onder zeer stringente proefomstandigheden media met een zeer hoog extraherend vermogen worden gebruikt, kunnen worden gebruikt als op grond van wetenschappelijk bewijsmateriaal algemeen wordt erkend dat de resultaten van deze proeven („extractieproeven”) gelijk zijn aan of hoger zijn dan de resultaten van de proef met simulant D”.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 21 mei 1997

houdende sluiting van de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika betreffende samenwerking en wederzijdse bijstand in douanezaken

(97/541/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113, juncto artikel 228, lid 2, eerste zin,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de Raad op 5 april 1993 de Commissie heeft gemachtigd om namens de Gemeenschap te onderhandelen over overeenkomsten betreffende samenwerking in douanezaken met enkele van de voornaamste handelspartners van de Gemeenschap;

Overwegende dat de overeenkomst betreffende samenwerking en wederzijdse bijstand in douanezaken tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika dient te worden goedgekeurd,

BESLUIT:

Artikel 1

De overeenkomst betreffende samenwerking en wederzijdse bijstand in douanezaken tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika wordt namens de Europese Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van de overeenkomst is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De Commissie zal, bijgestaan door vertegenwoordigers van de lidstaten, de Gemeenschap vertegenwoordigen in het Gemengd Comité douanesamenwerking, dat door artikel 22 van de overeenkomst is opgericht.

Artikel 3

De Voorzitter van de Raad is gemachtigd de personen aan te wijzen die bevoegd zijn de overeenkomst namens de Gemeenschap te ondertekenen.

Artikel 4

De Voorzitter van de Raad gaat namens de Gemeenschap over tot de in artikel 23 van de overeenkomst bedoelde kennisgeving.

Artikel 5

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Gedaan te Brussel, 21 mei 1997.

Voor de Raad

De Voorzitter

M. PATIJN

OVEREENKOMST

tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika betreffende samenwerking en wederzijdse bijstand in douanezaken

DE EUROPESE GEMEENSCHAP en DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA, hierna de „overeenkomstsluitende partijen” genoemd,

REKENING HOUDEND met het gemeenschappelijke actieprogramma van de Europese Unie en de Verenigde Staten dat op 3 december 1995 te Madrid werd ondertekend;

GELET OP het belang van de handelsbetrekkingen tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika en verlangende bij te dragen tot de harmonieuze ontwikkeling van deze betrekkingen ten voordele van beide overeenkomstsluitende partijen;

VERONDERSTELLELENDE dat, om dit doel te bereiken, een verbintenis dient te worden aangegaan om de douanesamenwerking zo veel mogelijk te ontwikkelen;

OVERWEGENDE dat overtredingen van de douanewetgeving nadelig zijn voor de economische, fiscale en commerciële belangen van beide overeenkomstsluitende partijen, en het belang erkennende van een nauwkeurige vaststelling van de douanerechten en andere heffingen;

OVERTUIGD dat maatregelen tegen deze overtredingen door samenwerking tussen hun douaneautoriteiten doeltreffender kunnen worden gemaakt;

REKENING HOUDEND met de respectieve bevoegdheden van de Europese Gemeenschap en de lidstaten van de Europese Gemeenschap, en verlangende over die zaken een overeenkomst te sluiten die onder de bevoegdheid van de Europese Gemeenschap valt;

GELET OP de bestaande overeenkomsten inzake douanesamenwerking en wederzijdse bijstand tussen afzonderlijke lidstaten van de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika en andere internationale overeenkomsten en conventies die reeds door de overeenkomstsluitende partijen zijn aanvaard,

ZIJN ALS VOLGT OVEREENGEKOMEN:

TITEL I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Definities

Voor de toepassing van deze overeenkomst wordt verstaan onder:

- a) „douanewetgeving”: de door de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika vastgestelde voorschriften betreffende de invoer, de uitvoer en de doorvoer van goederen en de plaatsing van goederen onder een douaneregeling, met inbegrip van verboden, beperkingen en controlemaatregelen;
- b) „douaneautoriteiten”: in de Europese Gemeenschap, de bevoegde diensten van de Commissie van de Europese Gemeenschappen en de douaneautoriteiten van de lidstaten van de Europese Gemeenschap, en in de Verenigde Staten van Amerika, de Douanediens van de VS, „Department of the Treasury”;

c) „verzoekende autoriteit”: de bevoegde douaneautoriteit die daartoe door een overeenkomstsluitende partij is aangewezen en die een verzoek om bijstand indient;

d) „aangezochte autoriteit”: de bevoegde douaneautoriteit die daartoe door een overeenkomstsluitende partij is aangewezen en die een verzoek om bijstand in douanezaken ontvangt;

e) „persoonsgegevens”: alle inlichtingen over een bepaalde of te bepalen persoon;

f) „overtreding van de douanewetgeving”: een schending van de douanewetgeving of een poging tot schending van die wetgeving.

Artikel 2

Geografisch toepassingsgebied

De overeenkomst is van toepassing, enerzijds, op het grondgebied waarop het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap van toepassing is en op de in dat verdrag vermelde voorwaarden en, anderzijds, op het grondgebied van de Verenigde Staten van Amerika.

*Artikel 3***Toekomstige ontwikkelingen**

De overeenkomstsluitende partijen kunnen de overeenkomst in onderling overleg, door middel van overeenkomsten betreffende specifieke sectoren of aangelegenheden, uitbreiden teneinde de douanesamenwerking overeenkomstig de douanewetgeving van elk van de partijen te intensiveren en aan te vullen.

TITEL II

WERKINGSSFEER*Artikel 4***Verlening van samenwerking en bijstand**

Samenwerking en bijstand uit hoofde van deze overeenkomst worden door de overeenkomstsluitende partijen overeenkomstig hun desbetreffende wetten, voorschriften en andere rechtsinstrumenten ten uitvoer gelegd. Voorts zal een overeenkomstsluitende partij alle samenwerking en bijstand op grond van deze overeenkomst binnen de bevoegdheden en binnen de grenzen van de beschikbare middelen van haar douaneautoriteit ten uitvoer leggen.

*Artikel 5***Verplichtingen op grond van andere overeenkomsten**

1. Rekening houdend met de respectieve bevoegdheden van de Europese Gemeenschap en de lidstaten, zullen de bepalingen van deze overeenkomst:

- geen invloed hebben op de verplichtingen van de overeenkomstsluitende partijen op grond van andere internationale overeenkomsten of conventies;
- geacht worden een aanvulling te vormen op overeenkomsten inzake douanesamenwerking en wederzijdse bijstand die tussen afzonderlijke lidstaten van de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika zijn of worden gesloten; en
- geen invloed hebben op de bepalingen inzake de mededeling tussen de bevoegde diensten van de Commissie en de douaneautoriteiten van de lidstaten van op grond van deze overeenkomst verkregen informatie die voor de Gemeenschap van belang kan zijn.

2. Onverminderd lid 1, hebben de bepalingen van deze overeenkomst voorrang op de bepalingen van de bilaterale overeenkomsten inzake douanesamenwerking en wederzijdse bijstand die tussen afzonderlijke lidstaten van de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika zijn of worden gesloten, indien de bepalingen van laatstbedoelde overeenkomsten met die van deze overeenkomst in strijd zijn.

3. Wat kwesties in verband met de toepassing van deze overeenkomst betreft, plegen de overeenkomstsluitende

partijen overleg om deze in het kader van het bij artikel 22 opgerichte comité op te lossen.

TITEL III

DOUANESAMENWERKING*Artikel 6***Reikwijdte van de samenwerking**

1. De douaneautoriteiten verbinden zich ertoe de douanesamenwerking zo ruim mogelijk te ontwikkelen. De overeenkomstsluitende partijen zullen met name samenwerken bij:

- a) het opzetten en onderhouden van communicatiekanalen tussen hun douaneautoriteiten om tot een veilige en snelle uitwisseling van informatie te komen;
- b) het bevorderen van een effectieve coördinatie tussen hun douaneautoriteiten;
- c) alle andere administratieve aangelegenheden met betrekking tot deze overeenkomst die soms een gemeenschappelijk optreden kunnen vergen.

2. Op grond van deze overeenkomst heeft douanesamenwerking betrekking op alle aangelegenheden met betrekking tot de toepassing van de douanewetgeving.

*Artikel 7***Samenwerking in douaneprocedures**

De overeenkomstsluitende partijen bevestigen zich ertoe te hebben verbonden het legitieme goederenverkeer te vergemakkelijken en wisselen gegevens en expertise uit inzake maatregelen om douanetechnieken en -procedures te verbeteren, alsmede inzake computersystemen teneinde dit doel overeenkomstig de bepalingen van deze overeenkomst te bereiken.

*Artikel 8***Uitwisseling van beampten**

De douaneautoriteiten kunnen beampten uitwisselen, indien dit in hun beider voordeel is, om een beter inzicht te verkrijgen in elkaars douanetechnieken, douaneprocedures en computersystemen.

*Artikel 9***Coördinatie in internationale organisaties**

De douaneautoriteiten streven ernaar hun samenwerking op het gebied van onderwerpen van gemeenschappelijk belang te ontwikkelen en te versterken teneinde een gecoördineerd standpunt te bereiken wanneer deze onderwerpen in het kader van internationale organisaties, zoals de Internationale Douaneraad worden behandeld.

*Artikel 10***Technische bijstand aan derde landen**

De overeenkomstsluitende partijen kunnen in voorkomend geval informatie uitwisselen over met derde landen genomen of te nemen maatregelen in verband met de technische bijstand op douanegebied, teneinde het verlenen van dergelijke bijstand te verbeteren.

TITEL IV

WEDERZIJDSE BIJSTAND*Artikel 11***Reikwijdte van de wederzijdse bijstand**

1. De overeenkomstsluitende partijen verlenen elkaar bijstand op de onder hun bevoegdheid vallende gebieden, op de wijze en onder de voorwaarden als in deze overeenkomst vastgesteld, om de naleving van de douanewetgeving te waarborgen.
2. Overeenkomstig de termen van deze overeenkomst verstrekt een overeenkomstsluitende partij, op eigen initiatief of op verzoek, de andere overeenkomstsluitende partij passende informatie over activiteiten die tot een overtreding van de douanewetgeving op het grondgebied van een overeenkomstsluitende partij kunnen leiden.
3. Bijstand die op grond van deze overeenkomst wordt verleend, omvat met name:
 - a) informatie die nuttig kan zijn om overtredingen van de douanewetgeving tegen te gaan en met name de bijzondere middelen om deze overtredingen tegen te gaan;
 - b) informatie over nieuwe methodes die bij het plegen van overtredingen van de douanewetgeving worden gebruikt of die betrekking hebben op bepaalde regelmatig voorkomende vormen van illegale activiteit; en
 - c) informatie over constatering en conclusies ten gevolge van de geslaagde toepassing van nieuwe rechtshandhavingsmiddelen en -technieken.
4. Deze overeenkomst geldt uitsluitend tussen de overeenkomstsluitende partijen; een particulier kan aan deze overeenkomst geen recht op informatie ontnemen noch belemmeren dat aan een verzoek gevolg wordt gegeven.
5. Geen enkele bepaling van deze overeenkomst doet afbreuk aan de wetten, voorschriften en andere rechtsinstrumenten betreffende strafzaken en gerechtelijke procedures, met inbegrip van wederzijdse rechtsbijstand.

*Artikel 12***Bijstand op verzoek**

1. De overeenkomstsluitende partijen verlenen elkaar, op aanvraag, bijstand door de verzoekende autoriteit passende informatie te verstrekken om op de naleving van

de douanewetgeving toe te zien, met inbegrip van informatie betreffende voorgenomen of vastgestelde transacties die met deze wetgeving in strijd zijn of zouden zijn.

2. Op aanvraag van de verzoekende autoriteit deelt de aangezochte autoriteit haar mede:
 - a) of goederen die uit het gebied van een overeenkomstsluitende partij zijn uitgevoerd op regelmatige wijze in het gebied van de andere overeenkomstsluitende partij zijn ingevoerd, onder vermelding, in voorkomend geval, van de douaneregeling waaronder deze goederen zijn geplaatst;
 - b) of goederen die in het gebied van een overeenkomstsluitende partij zijn ingevoerd op regelmatige wijze uit het gebied van de andere overeenkomstsluitende partij zijn uitgevoerd, onder vermelding, in voorkomend geval, van de douaneregeling waaronder deze goederen zijn geplaatst.
3. De douaneautoriteiten van een overeenkomstsluitende partij oefenen, op verzoek van de douaneautoriteiten van de andere overeenkomstsluitende partij en binnen de grenzen van haar bevoegdheid en de tot haar beschikking staande middelen, bijzonder toezicht uit op:
 - a) personen van wie het de verzoekende autoriteit bekend is dat zij de douanewetgeving hebben overtreden of ten aanzien van wie het vermoeden bestaat dat zij de douanewetgeving hebben overtreden;
 - b) goederen die volgens de verzoekende autoriteit op zodanige wijze worden vervoerd of zijn opgeslagen dat vermoed wordt dat zij voor illegale transacties zijn bedoeld;
 - c) vervoermiddelen waarvan wordt vermoed dat zij bij het plegen van overtredingen van de douanewetgeving worden gebruikt.
4. De douaneautoriteiten van de overeenkomstsluitende partijen verstrekken op verzoek ter zake dienende documentatie betreffende het vervoer van goederen.

*Artikel 13***Ongevraagde bijstand**

1. De overeenkomstsluitende partijen verlenen elkaar ongevraagd bijstand door passende informatie te verschaffen indien zij die noodzakelijk achten voor de naleving van de douanewetgeving, in het bijzonder indien zij informatie hebben verkregen over:
 - a) transacties die met deze wetgeving in strijd zijn of lijken te zijn en die van belang kunnen zijn voor de andere overeenkomstsluitende partij;
 - b) nieuwe middelen of methoden die bij dergelijke transacties worden gebruikt;
 - c) goederen die kennelijk het voorwerp vormen van overtredingen van de douanewetgeving.

2. In ernstige gevallen die aanzienlijke schade zouden kunnen toebrengen aan de economie, de volksgezondheid, de openbare veiligheid of andere essentiële belangen van de andere overeenkomstsluitende partij verstrekken de douaneautoriteiten deze informatie zo veel mogelijk op eigen initiatief.

Artikel 14

Vorm en inhoud van de verzoeken om bijstand

1. Verzoeken in het kader van deze overeenkomst worden schriftelijk gedaan en gaan vergezeld van de bescheiden die voor de behandeling ervan noodzakelijk zijn. In spoedeisende gevallen kunnen verzoeken mondeling worden gedaan, mits zij onmiddellijk schriftelijk worden bevestigd.

2. De overeenkomstig lid 1 ingediende verzoeken bevatten de hiernavolgende gegevens:

- a) de naam van de verzoekende autoriteit;
- b) de gevraagde maatregel;
- c) het voorwerp en de reden van het verzoek;
- d) de naam en het adres van de partijen waarop de maatregel betrekking heeft, indien bekend;
- e) een korte beschrijving van de onderzochte zaak en de desbetreffende rechtselementen; en
- f) een overzicht van de stand van zaken van het onderzoek en alle andere relevante gegevens.

3. De verzoeken worden ingediend in een officiële taal van de aangezochte autoriteit of in een voor deze autoriteit aanvaardbare taal.

4. Indien een verzoek niet in de juiste vorm wordt gedaan, kan om correctie of aanvulling worden verzocht. Er kunnen echter reeds voorzorgsmaatregelen worden genomen.

Artikel 15

Behandeling van verzoeken

1. Wanneer een verzoek om bijstand wordt ontvangen, neemt de aangezochte autoriteit binnen de grenzen van haar bevoegdheid en de haar beschikbare middelen, alle redelijke maatregelen daaraan te voldoen.

2. Indien de aangezochte autoriteit niet de instantie is die aan het verzoek om bijstand kan voldoen, zendt zij het verzoek onmiddellijk door aan de instantie die daartoe wel in staat is en stelt zij de verzoekende autoriteit hiervan in kennis.

3. Daartoe gemachtigde ambtenaren van een overeenkomstsluitende partij kunnen met instemming van de andere overeenkomstsluitende partij en onder de door deze laatste vastgestelde voorwaarden, van de kantoren van de aangezochte autoriteit de in deze kantoren bewaarde relevante geschriften, registers en andere documenten of

informatiedragers verkrijgen en daarvan kopieën maken, of daaruit informatie over overtredingen van de douanewetgeving halen die de verzoekende autoriteit voor de toepassing van deze overeenkomst nodig heeft.

4. Ambtenaren van een overeenkomstsluitende partij kunnen, met instemming van de andere overeenkomstsluitende partij en onder de door die partij gestelde voorwaarden, aanwezig zijn bij onderzoek dat op het grondgebied van laatstgenoemde wordt verricht en helpen bij het opstellen van het officiële verslag.

5. Aan een verzoek van een overeenkomstsluitende partij dat een bepaalde procedure wordt gevolgd, wordt voldaan, voorzover de wetgeving van de aangezochte partij zulks toelaat.

6. De verzoekende autoriteit wordt op haar verzoek in kennis gesteld van de tijd en de plaats van de maatregelen die in antwoord op het verzoek worden genomen, zodat deze maatregelen gecoördineerd kunnen worden.

Artikel 16

Vorm waarin de informatie dient te worden verstrekt

1. De aangezochte autoriteit verstrekt de verzoekende autoriteit passende gegevens in de vorm van documenten, voor echt gewaarmerkte afschriften van documenten, rapporten en dergelijke.

2. Originele dossiers, documenten en ander materiaal worden uitsluitend opgevraagd wanneer kopieën niet voldoende zouden zijn. Op verzoek worden kopieën van deze dossiers, documenten en ander materiaal naar behoren gewaarmerkt.

3. Toegezonden originele dossiers, documenten en ander materiaal worden zo spoedig mogelijk teruggezonden; de rechten van de overeenkomstsluitende partijen of van derden hierop blijven onaangetast.

4. In plaats van bij deze overeenkomst genoemde documenten kan in computers opgeslagen informatie met hetzelfde doel in een willekeurige vorm worden toegezonden. Alle relevante gegevens om deze informatie te interpreteren of te benutten wordt terzelfder tijd verstrekt.

Artikel 17

Uitwisseling van gegevens en geheimhoudingsplicht

1. Alle informatie die ter uitvoering van deze overeenkomst in welke vorm dan ook wordt verstrekt, heeft een vertrouwelijk karakter afhankelijk van de wetten, voorschriften en andere rechtsinstrumenten die in elke overeenkomstsluitende partij van toepassing zijn. Ze geniet de bescherming die op dit soort informatie van toepassing is op grond van de desbetreffende wetten, voorschriften en andere rechtsinstrumenten van de overeenkomstsluitende partij die ze heeft ontvangen.

2. Persoonsgegevens mogen uitsluitend worden doorgegeven indien de overeenkomstsluitende partij die deze ontvangt zich ertoe verbindt deze op een wijze te beschermen die ten minste gelijkwaardig is aan die welke op dat bijzondere geval van toepassing is in de overeenkomstsluitende partij die deze gegevens kan verstrekken.

3. De verkregen informatie mag uitsluitend worden gebruikt voor de in deze overeenkomst omschreven doeleinden. Een partij mag deze informatie slechts voor andere doeleinden gebruiken na schriftelijke toestemming van de administratieve autoriteit die ze heeft verstrekt en op de door haar gestelde voorwaarden.

4. Het bepaalde in lid 3 vormt geen beletsel voor het gebruik van informatie in gerechtelijke of administratieve procedures die achteraf worden ingesteld wegens niet-naleving van de douanewetgeving. De overeenkomstsluitende partijen kunnen de overeenkomstig het bepaalde in deze overeenkomst verkregen informatie en geraadpleegde bescheiden als bewijsmateriaal gebruiken in hun processen-verbaal, rapporten en getuigenverklaringen en in gerechtelijke procedures. De bevoegde autoriteit die de informatie heeft verstrekt, wordt van een dergelijk gebruik in kennis gesteld.

5. De ontvangende overeenkomstsluitende partij kan aan een verdachte in een strafvervolging informatie bekendmaken die van belang is voor de onschuld van die verdachte of voor de geloofwaardigheid van getuigen die tegen die verdachte getuigen, voorzover de wet die in de ontvangende overeenkomstsluitende partij in dergelijke gevallen van toepassing is, zulks vereist. De ontvangende overeenkomstsluitende partij stelt de verstreckende overeenkomstsluitende partij van tevoren in kennis van een dergelijke voorgenomen bekendmaking en verschaft een verklaring omtrent de wettelijke vereisten voor bekendmaking.

De ontvangende overeenkomstsluitende partij houdt rekening met bijzondere overwegingen betreffende de bekendmaking van de informatie, zoals de veiligheid en de persoonlijke levenssfeer van personen in de informatie genoemd of aangeduid. In elk geval vergewist de ontvangende overeenkomstsluitende partij zich ervan dat de elementen van de informatie die bekend worden gemaakt, beperkt zullen zijn tot hetgeen strikt noodzakelijk is voor het specifieke doel van de betrokken bekendmaking, en dat de persoonlijke gegevens alleen voor die bepaalde strafvervolging kunnen worden gebruikt, verwerkt of opgeslagen.

Artikel 18

Deskundigen en getuigen

Een onder een aangezochte autoriteit ressorterende ambtenaar kan worden gemachtigd, binnen de perken van de hem verleende machtiging, in het rechtsgebied van een andere overeenkomstsluitende partij als getuige of deskundige op te treden in gerechtelijke of administratieve procedures betreffende aangelegenheden waarop

deze overeenkomst van toepassing is en daarbij de voor deze procedures noodzakelijke voorwerpen, bescheiden of voor echt gewaarmerkte afschriften van bescheiden voor te leggen. In de convocatie dient uitdrukkelijk te worden vermeld over welke aangelegenheid en in welke functie of hoedanigheid de betrokken ambtenaar zal worden onderzocht.

Artikel 19

Gevallen waarin geen bijstand behoeft te worden verleend

1. Bijstand kan worden geweigerd of kan van bepaalde voorwaarden afhankelijk worden gesteld, wanneer een partij van oordeel is dat de in deze overeenkomst bedoelde bijstand de soevereiniteit van de Verenigde Staten van Amerika of van een lidstaat van de Europese Gemeenschap zou kunnen aantasten, de openbare orde, de openbare veiligheid of andere wezenlijke belangen (zoals die bedoeld in artikel 17, lid 2) in het gevaar zou kunnen brengen, of in strijd is met het rechtsstelsel van de aangezochte overeenkomstsluitende partij, met inbegrip, indien van toepassing, van het rechtsstelsel van de lidstaten van de Gemeenschap die de bijstand zouden moeten verlenen.

2. Wanneer de verzoekende autoriteit om een vorm van bijstand verzoekt die zij desgevraagd zelf niet zou kunnen verlenen, vermeldt zij dit in haar verzoek. De aangezochte autoriteit is vrij te bepalen hoe zij op een dergelijk verzoek reageert.

3. Het verlenen van bijstand kan door de aangezochte autoriteiten worden uitgesteld indien dit een lopend onderzoek, lopende vervolging of procedure zou verstoren. In dit geval pleegt de aangezochte autoriteit overleg met de verzoekende autoriteit om te bepalen of bijstand kan worden verleend op de door de aangezochte autoriteit te stellen voorwaarden.

4. Indien een verzoek om bijstand niet kan worden ingewilligd, wordt dit met bekwame spoed medegedeeld aan de verzoekende autoriteit, onder opgave van de redenen van het uitstel of de weigering. De verzoekende autoriteit wordt tevens in kennis gesteld van de omstandigheden die voor een nader onderzoek van de kwestie van belang kunnen zijn.

Artikel 20

Kosten van de bijstand

1. De overeenkomstsluitende partijen brengen elkaar geen kosten in rekening voor uitgaven die ter uitvoering van deze overeenkomst zijn gemaakt, met uitzondering van de uitgaven en vergoedingen voor deskundigen en getuigen, alsmede van de kosten van tolken die niet in overheidsdienst zijn.

2. Indien het verlenen van de bijstand aanzienlijke buitengewone uitgaven met zich brengt, stellen de overeenkomstsluitende partijen in overleg de voorwaarden vast waarop aan het verzoek gevolg zal worden gegeven en de wijze waarop de kosten zullen worden gedragen.

TITEL V

SLOTBEPALINGEN

Artikel 21

Tenuitvoerlegging

1. De bevoegde diensten van de Commissie van de Europese Gemeenschappen en, in voorkomend geval, de douaneautoriteiten van de lidstaten, enerzijds, en de Douanediens (Department of Treasury) van de Verenigde Staten van Amerika, anderzijds, zien toe op de tenuitvoerlegging van deze overeenkomst. Deze instanties stellen alle praktische maatregelen en regelingen voor de toepassing van deze overeenkomst vast.

2. De overeenkomstsluitende partijen raadplegen elkaar en stellen elkaar in kennis van:

- alle uitvoeringsbepalingen die op grond van deze overeenkomst worden vastgesteld;
- de ontwikkelingen van hun bevoegdheden die op de werkingsfeer van de overeenkomst van invloed zijn.

Artikel 22

Gemengd Comité douanesamenwerking

1. Hierbij wordt een Gemengd Comité douanesamenwerking opgericht, dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de douaneautoriteiten van de overeenkomstsluitende partijen. De plaats en datum van samenkomst van het Gemengd Comité douanesamenwerking en de agenda van de vergaderingen worden in onderling overleg vastgesteld.

2. Het Gemengd Comité douanesamenwerking zal, onder meer:

- a) toezien op de correcte werking van de overeenkomst;
- b) alle kwesties onderzoeken die zich bij de toepassing ervan voordoen;
- c) de voor douanesamenwerking nodige maatregelen nemen, overeenkomstig de doelstellingen van deze overeenkomst;
- d) ideeën uitwisselen over onderwerpen van gemeenschappelijk belang op het gebied van de douanesamenwerking, waaronder te nemen maatregelen en de daarvoor benodigde middelen;
- e) oplossingen aanbevelen om de doelstellingen van deze overeenkomst te bereiken.

3. Het Gemengd Comité douanesamenwerking stelt zijn huishoudelijk reglement vast.

Artikel 23

Inwerkingtreding en beëindiging

1. Deze overeenkomst treedt in werking op de eerste dag van de maand volgende op de datum waarop de overeenkomstsluitende partijen elkaar ervan in kennis hebben gesteld dat de daartoe benodigde procedures zijn voltooid.

2. Elke overeenkomstsluitende partij kan deze overeenkomst te allen tijde door middel van opzegging via de diplomatieke kanalen beëindigen. De overeenkomst vervalt drie maanden na de datum van opzegging aan de andere overeenkomstsluitende partij. Procedures die ten tijde van de beëindiging nog niet zijn afgesloten, zullen niettemin overeenkomstig de bepalingen van deze overeenkomst worden voltooid.

Artikel 24

Authentieke teksten

Deze overeenkomst is in tweevoud opgesteld in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Acuerdo.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter dieses Abkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα συμφωνία.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have signed this Agreement.

En foi de quoi les plénipotentiaires soussignés ont signé le présent accord.

In fede di che, i sottoscritti plenipotenziari hanno apposto le loro firme in calce al presente accordo.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no presente acordo.

Tämän vakuudeksi allekirjoittaneet täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Hecho en La Haya, el veintiocho de mayo de mil novecientos noventa y siete.

Udfærdiget i Haag, den otteogtyvende maj nitten hundrede og syvoghalvfems.

Geschehen zu Den Haag am achtundzwanzigsten Mai neunzehnhundertsiebenundneunzig.

Έγινε στη Χάγη, στις είκοσι οκτώ Μαΐου χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά.

Done at the Hague on the twenty-eighth day of May in the year one thousand nine hundred and ninety-seven.

Fait à La Haye, le vingt-huit mai mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept.

Fatto a l'Aia, addì ventotto maggio millenovecentonovantasette.

Gedaan te Den Haag, de achtentwintigste mei negentienhonderd zevenennegentig.

Feito em Haia, em vinte e oito de Maio de mil novecentos e noventa e sete.

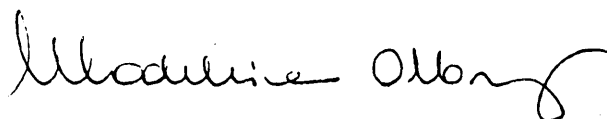
Tehty Haagissa kahdentenkymmenentenäkahdeksantena päivänä toukokuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän.

Som skedde i Haag den tjuogåttonde maj nittonhundra nittiosju.

Por la Comunidad Europea
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Voor de Europese Gemeenschap
Pela Comunidade Europeia
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Por los Estados Unidos de América
For Amerikas Forenede Stater
Für die Vereinigten Staaten von Amerika
Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής
For the United States of America
Pour les États-Unis d'Amérique
Per gli Stati Uniti d'America
Voor de Verenigde Staten van Amerika
Pelos Estados Unidos da América
Amerikan yhdysvaltojen puolesta
På Amerikas förenta staternas vägnar

Mededeling betreffende de inwerkingtreding van de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika betreffende samenwerking en wederzijdse bijstand in douanezaken

De overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika betreffende samenwerking en wederzijdse bijstand in douanezaken, tot sluiting waarvan de Raad op 21 mei 1997 heeft besloten, is op 1 augustus 1997 in werking getreden, aangezien de in artikel 23 van de overeenkomst bedoelde procedures op 23 juli 1997 zijn voltooid.

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 18 december 1996

betreffende belastingvrijstellingen voor biobrandstoffen in Frankrijk

(Slechts de tekst in de Franse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(97/542/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

hun opmerkingen mede te delen en gelet op deze opmerkingen^(*),

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 93, lid 2, eerste alinea,

overwegende hetgeen volgt:

Gelet op Verordening nr. 136/66/EEG van de Raad van 22 september 1966 houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector oliën en vetten⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3290/94⁽²⁾, inzonderheid op artikel 33;

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van 30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1101/95⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 44;

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1765/92 van de Raad van 30 juni 1992 tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1664/95 van de Commissie⁽⁶⁾;

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92⁽⁷⁾ van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3290/94⁽⁸⁾, inzonderheid op artikel 19;

Na de belanghebbenden overeenkomstig artikel 93, lid 2, eerste alinea, van het Verdrag te hebben aangemaand haar

I

1. Bij brief van 19 maart 1992 meldde de Permanente Vertegenwoordiging van Frankrijk bij de Europese Gemeenschappen de bepalingen betreffende de vrijstelling van de interne heffing op aardolieproducten (TIPP) voor biobrandstoffen van agrarische oorsprong bij de Commissie aan. Bij brieven van 19 november 1992 en 20 juli 1993 verstrekten de Franse autoriteiten aanvullende inlichtingen.

Bij brief van 19 mei 1994 deelde de Permanente Vertegenwoordiging van Frankrijk bij de Europese Unie de Commissie twee „vooruitgangsovereenkomsten” voor biobrandstoffen in verband met de in de vorige alinea bedoelde vrijstelling mede. Bij brief van 6 september 1994 verstrekke zij de Commissie aanvullende informatie.

Bij brief van 12 december 1994 stelde de Commissie Frankrijk in kennis van haar besluit, ten aanzien van deze maatregelen, die een vorm van steun voor de bedrijfsvoering leken te zijn die voor geen van de uitzonderingen van artikel 92 van het Verdrag in aanmerking komen en derhalve als onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt moeten worden beschouwd, de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag in te leiden.

⁽¹⁾ PB nr. 172 van 30. 9. 1966, blz. 3025/66.

⁽²⁾ PB nr. L 349 van 31. 12. 1994, blz. 105.

⁽³⁾ PB nr. L 177 van 1. 7. 1981, blz. 4.

⁽⁴⁾ PB nr. L 110 van 17. 5. 1995, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 12.

⁽⁶⁾ PB nr. L 158 van 8. 7. 1995, blz. 13.

⁽⁷⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽⁸⁾ PB nr. L 349 van 31. 12. 1994, blz. 105.

^(*) PB nr. C 143 van 9. 6. 1995, blz. 8.

2. De betrokken maatregelen bestaan enerzijds uit een vrijstelling van de interne heffing op voor gebruik als motor- of verwarmingsbrandstof bestemde aardolieproducten (TIPP), voor producten van agrarische oorsprong en anderzijds uit twee vooruitgangsovereenkomsten, de zogenaamde ETBE-overeenkomsten, die de begunstigden een belastingvrijstelling garanderen op het niveau dat is vastgelegd in de rectificerende begrotingswet 1993.
3. De belastingvrijstelling heeft rechtstreekse gevolgen voor de motorbrandstoffen en indirecte gevolgen voor de agrarische grondstoffen waarvan die motorbrandstoffen worden gemaakt.
4. De belastingvrijstelling geldt rechtstreeks voor biobrandstoffen, dat wil zeggen esters van olie uit koolzaad en zonnebloemzaad (die behoren tot de diësterbedrijfskolom), zuivere ethylalcohol die verwerkt is in superbenezine, loodvrije superbenezine en gewone benzine, zuivere ethylalcohol in derivaten daarvan (waaronder het oxide van ter-butyl en ethyl, ETBE, ethyl - tertiair - butyl - ether) die verwerkt zijn in loodvrije superbenezine en gewone benzine (die behoren tot de bio-ethanolbedrijfskolom).

De maatregel resulteert sedert 1 januari 1994 in een vrijstelling van ten hoogste 230 Ffr. per hectoliter esters van olie uit koolzaad en zonnebloemzaad, een vrijstelling van ten hoogste 329,50 Ffr. per hectoliter zuivere ethylalcohol en derivaten daarvan en een volledige vrijstelling voor bepaalde producten⁽¹⁾ van agrarische oorsprong die onder douanetoezicht worden verwerkt in aardolieproducten, wanneer het verkregen mengsel onder de drie posten die overeenkomen met de indices 20, 22, 24 en 26 van tabel B van artikel 265 van het Douanewetboek in het vrije verkeer wordt gebracht.

De grondstoffen waar het indirect om gaat zijn, voor de diësterbedrijfskolom, koolzaad en zonnebloemzaad, en voor de bio-ethanolbedrijfskolom op uit productie genomen grond geproduceerde granen, topinamboers, aardappelen en bieten. De begunstigden zijn dus bepaalde industriëlen en bepaalde landbouwers. De belastingvrijstelling wordt verleend op de volgende voorwaarden:

In de eerste plaats komen krachtens artikel 30 van de rectificerende begrotingswet 1993⁽²⁾ sedert 1994 allen die producten (diëster en bio-ethanol) voor de vrijstelling in aanmerking, die uitsluitend zijn gewonnen uit agrarische grondstoffen die geteeld zijn op overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 334/93 van de Commissie van 15 februari 1993 aan de productie van voedingsmiddelen onttrokken percelen.

In de tweede plaats worden volgens artikel 22 van het Besluit van 27 maart 1992⁽³⁾ ethylalcohol, de derivaten daarvan en de esters van olie uit koolzaad of zonnebloemzaad na overlegging van een productie- en een vrijstellingcertificaat van de accijns vrijgesteld.

Het productiecertificaat dat de agrarische oorsprong van de producten bevestigt, wordt afgegeven door het Ministerie van Land- en Bosbouw. Niettemin hebben de Franse autoriteiten in hun brief van 19 november 1992 medegedeeld, dat productiecertificaten die door andere lidstaten aan op hun grondgebied producerende handelaars worden afgegeven eveneens in aanmerking komen.

Het vrijstellingscertificaat vermeldt de hoeveelheid motorbrandstof of verwarmingsbrandstof die de begunstigde voor verbruik in het vrije verkeer mag brengen. Artikel 24 van bovengenoemd besluit voorziet in een verschillende afgifteprocedure voor de diverse producten: voor ethylalcohol wordt het vrijstellingscertificaat door de douanediens afgegeven na afloop van het denatureringsproces dat plaatsvindt in inrichtingen onder fiscale controle, die erkend zijn door de algemeen directeur voor douanerechten en indirecte belastingen; voor ETBE die is vervaardigd in een bedrijf buiten de aardoliesector en die vervolgens in een bedrijf in de aardoliesector onder douanecontrole wordt verwerkt, geeft de douanediens onmiddellijk bij aankomst van de ETBE in het verwerkingsbedrijf het certificaat af voor een hoeveelheid ethylalcohol die wordt berekend op basis van een verwerkingscoëfficiënt; voor de esters geeft de douanediens het vrijstellingscertificaat af zodra zij in het bedrijf onder douanecontrole binnenkomen. In hun brief van 19 november 1992 hebben de Franse autoriteiten verzekerd dat voor alle in aanmerking komende ethylalcohol uit een andere lidstaat het vrijstellingscertificaat volgens de bovenvermelde methode wordt afgegeven indien het product bij aankomst in de inrichting onder douanecontrole vergezeld gaat van een productiecertificaat dat dezelfde garanties biedt als de Franse certificaten en waarop met name de agrarische oorsprong wordt bevestigd. Voor ETBE en esters wordt een dergelijke verzekering echter niet gegeven.

In de derde plaats moeten de producten waarvoor de vrijstelling geldt, zijn vervaardigd in inrichtingen die door de Franse autoriteiten worden beschouwd als proefeenheden in het kader van een proefproject als bedoeld in het besluit van 27 maart 1992.

Dit besluit definieert de „proefeenheid” als een inrichting of aantal inrichtingen waar van graan, topinamboers, aardappelen of nieuwe bieten, ethylalcohol of derivaten daarvan worden gemaakt, of waar esters worden geproduceerd uit koolzaad- en zonnebloemzaadolie. Deze inrichting of inrichtingen moeten zijn erkend door het Ministerie van Landbouw en, wanneer het gaat om inrichtingen die ethylalcohol of esters produceren, door de minister

⁽¹⁾ Het gaat om esters uit olie van koolzaad en zonnebloemzaad die in de plaats van stookolie en gasolie worden gebruikt.
⁽²⁾ JO RF van 31. 12. 1993, blz. 18526.

⁽³⁾ JO RF van 28. 3. 1992, blz. 4323.

die belast is met douanezaken en, wanneer het gaat om inrichtingen die alcoholderivaten zoals ETBE produceren, door de minister die bevoegd is voor koolwaterstoffen. De zogenoemde „proefeenheid” wordt erkend enerzijds na overlegging van een specifiek contract tussen een leverancier van grondstoffen en een industrieel en anderzijds na voorafgaande controle van het productieapparaat en de voorwaarden voor het in ontvangst nemen van de grondstoffen. In hun brief van 19 november 1992 hebben de Franse autoriteiten medegedeeld, dat de capaciteit van elke productie-eenheid voor ester of alcohol bij het besluit niet wordt beperkt en in feite tot 100 000 ton per jaar kan bedragen.

In artikel 4 van bovengenoemd besluit is bepaald, dat bij een „proefproject” ten aanzien van de ontwikkeling en het gebruik van een van de vrijgestelde producten aan de volgende voorwaarden moet worden voldaan: de aanvoer moet plaatsvinden bij een „proefeenheid” als hierboven omschreven; bij de bevoegde ministers moet een gebruiksprogramma worden ingediend; over verdeling en gebruik van motor- en verwarmingsbrandstof die ethylalcohol, een derivaat daarvan of esters van olie uit koolzaad of zonnebloemzaad bevatten moet halfjaarlijks verslag worden uitgebracht aan de bevoegde ministers.

Indien niet wordt voldaan aan de voorwaarden voor de tenuitvoerlegging van het proefproject of aan de technische eisen inzake het gebruik, kan de minister voor douanezaken binnen 30 dagen na de indiening van het proefproject, de vrijstelling weigeren.

5. De twee vooruitgangsovereenkomsten bepalen dat de staat voor elke hectoliter ethylalcohol die verwerkt is in de geproduceerde ETBE het bij het in verkeer brengen vastgestelde verschil tussen de maximumvrijstelling van de TIPP voor ethylalcohol en het door de betrokken overeenkomst gegarandeerde bedrag vergoedt. Dit geldt gedurende 10 jaar na de inbedrijfstelling van de „proefeenheden” en uiterlijk tot en met 31 december 2005 indien de vrijstellingspercentages worden verlaagd. Ingeval de vrijstellingspercentages worden verhoogd, moet voor het aantal hectoliter ethylalcohol dat was vrijgesteld van de TIPP in de periode waarin het percentage hoger was, het verschil tussen de twee bovengenoemde bedragen aan de staat worden terugbetaald.

II

1. In het kader van bovengenoemde procedure heeft de Commissie Frankrijk aangemaand haar zijn opmerkingen mede te delen. Die opmerkingen heeft de Commissie bij brief van 31 maart 1995 en tijdens vergaderingen van de vertegenwoordigers van Frankrijk en van de Commissie op 7 maart 1995, 2 februari 1996 en 10 juli 1996 ontvangen.

Door een bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽¹⁾ heeft de Commissie de overige lidstaten en de andere belanghebbenden in kennis gesteld van haar besluit de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag in te leiden, en hen aangemaand hun opmerkingen te maken. De Commissie heeft bij brief van 7 juli 1995 opmerkingen ontvangen van het Verenigd Koninkrijk en bij brieven van 29 juni, 4, 5 en 6 juli 1995 van belanghebbende derde. Deze opmerkingen zijn bij brief van 3 augustus 1995 aan Frankrijk medegedeeld.

- 2.1. Frankrijk heeft in de eerste plaats aangevoerd dat de maatregelen ten aanzien waarvan de Commissie de procedure van artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag heeft ingeleid, moeten worden gezien in het kader van de communautaire actie ter bevordering van het gebruik van duurzame energiebronnen in het algemeen en de ontwikkeling van biobrandstoffen in het bijzonder. In dit verband heeft Frankrijk gewezen op Richtlijn 92/81/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën ⁽²⁾, en met name op artikel 8, lid 2, onder d), op het voorstel voor een richtlijn van de Raad van 5 maart 1992 betreffende de accijnzen op uit landbouwgewassen gewonnen motorbrandstoffen ⁽³⁾, alsmede op Beschikking nr. 93/500/EEG van de Raad van 13 september 1993 inzake de bevordering van hernieuwbare energiebronnen in de Gemeenschap (Altenerprogramma) ⁽⁴⁾.

Frankrijk stelt dat het, voornamelijk om twee redenen, wel degelijk gaat om „proefprojecten” in de zin van genoemde richtlijn. Ten eerste moet geen rekening worden gehouden met de mogelijkheden die de nationale voorschriften bieden die geen enkel maximum stellen, maar met de bestaande productiecapaciteit. Anderzijds brengt de Franse regering in antwoord op de opmerking van de Commissie Ten tweede het ontbreken van controles op de resultaten in herinnering, dat artikel 13 van het Besluit van 27 maart 1992 bepaalt dat vervolgcontroles plaatsvinden op de distributie en het gebruik van de in dat besluit bedoelde motor- en verwarmingsbrandstoffen.

- 2.2. Voorts betwist Frankrijk de geldigheid van de redenering van de Commissie aangaande de rechtsregels die van toepassing zijn op enkele van de bedoelde producten, die vermeld zijn in bijlage II bij het Verdrag, maar waarvoor geen gemeenschappelijke marktordeningen bestaan. Dit is het geval voor ethylalcohol en aardappelen, die dus niet zouden mogen vallen onder de mededingingsregels en de controle die de Commissie op grond van de artikelen 92 en 93 van het Verdrag uitoefent.

⁽¹⁾ PB nr. C 143 van 9. 6. 1995, blz. 8.

⁽²⁾ PB nr. L 316 van 31. 10. 1992, blz. 12.

⁽³⁾ COM(92) 36, PB nr. C 73 van 24. 3. 1992, blz. 6.

⁽⁴⁾ PB nr. L 235 van 18. 9. 1993, blz. 41.

- 2.3. Tenslotte spreekt Frankrijk het bestaan van overtredingen van de Verdragsbepalingen en van de communautaire wetgeving die zijn vermeld in het besluit tot inleiding van de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag ⁽¹⁾, tegen.

Volgens de Franse autoriteiten zou ten eerste geen inbreuk worden gemaakt op artikel 95 van het Verdrag, omdat geen rekening wordt gehouden met de plaats van vestiging van de bedoelde profeenheden of de nationaliteit van de exploitanten ervan. Als voorbeeld noemt Frankrijk de erkenning van bepaalde eenheden die in België of in Italië gevestigd zijn.

Ten tweede zou ook geen inbreuk worden gemaakt op de gemeenschappelijke marktordeningen, omdat de betrokken maatregel geen indirecte steun voor bepaalde basisproducten is, aangezien de maatregel een ander doel heeft dan de marktordeningen. Bovendien zouden de geproduceerde hoeveelheden de markt niet verstoren en dus de prijzen niet beïnvloeden, omdat de grondstoffen ingevolge de contracten tussen de industriëlen en de producenten reeds op het moment waarop de percelen in cultuur worden gebracht, bestemd zijn voor de vervaardiging van ester of ETBE. De beperkte lijst basisproducten zou gerechtvaardigd zijn, omdat deze producten het beste zouden voldoen aan de technische, economische en ecologische eisen voor de betrokken bedrijfskolom. Mocht er desalniettemin staatssteun zijn in de zin van artikel 92, lid 1, van het Verdrag, dan zou daarvoor volgens Frankrijk, de uitzondering van artikel 92, lid 3, onder b) moeten gelden, omdat het gaat om een project van algemeen Europees belang. Frankrijk verwijst in dit verband naar de Europese groepering van economisch belang. Eurobiodiesel, waarvan ondernemingen uit vijf lidstaten deel uitmaken en die ten doel heeft onderzoek op het gebied van biobrandstoffen te verrichten.

3. Sommige belanghebbende derden zijn gekant tegen de Franse maatregelen, andere staan er gunstig tegenover. De opmerkingen ten gunste van de betrokken maatregelen zijn gebaseerd op de verklaringen van de Commissie ten gunste van de ontwikkeling van biobrandstoffen en op het feit dat een communautaire kaderregeling wordt verwacht. Degenen die het standpunt van de Commissie delen, voeren de volgende redenen aan. De meesten steunen het argument van de Commissie dat de betrokken productie-eenheden niet mogen worden gekozen op grond van de agrarische oorsprong noch op grond van het land van herkomst van de gebruikte producten. Bovendien zijn sommigen ongerust over de gevolgen van een verschil in behandeling tussen de lidstaten, mocht de Unie nieuwe maatregelen nemen in het kader van de overeenkomst met de Verenigde Staten over oliehoudende gewassen.

Een Italiaanse firma die beschikt over een productie-eenheid voor biobrandstoffen in België, heeft gegevens verstrekt over de ontwikkeling van de Euro-

pese markt voor biobrandstoffen en de — volgens haar discriminerende — toepassing van de betrokken belastingvrijstelling. Haars inziens blijkt uit de door haar voorgelegde vergelijkende cijfers over vraag en aanbod van biobrandstoffen in Europa in 1994-1995 duidelijk, dat de productie niet meer in het proefstadium verkeert en dat Frankrijk een gunstige positie heeft op de markt.

Voorts heeft het Franse ministerie aan deze firma de erkenning van haar fabriek in België als „profeenheid” geweigerd, hoewel zij de gevraagde gegevens had verstrekt en de Belgische autoriteiten bereid waren de door de Franse overheid geëiste controles te verrichten. Als reden werd aangevoerd dat de aanvraag betrekking had op een te grote hoeveelheid „die in elk geval niet minder dan 10 000 ton per jaar bedroeg”. Deze fabriek kan inderdaad 45 000 ton gasolie van plantaardige oorsprong produceren. Tegelijkertijd evenwel is in Frankrijk toestemming gegeven voor het installeren van nieuwe capaciteit voor de productie van 400 000 ton esters uit koolzaad per jaar, onder meer voor een fabriek voor 170 000 ton en een andere voor 100 000 ton (zie het Bulletin de l'Industrie Pétrolière van 10 november 1994). Volgens de betrokken firma kan dit besluit van de Franse overheid alleen zijn ingegeven door de wens de Franse markt af te grendelen, wat in strijd is met artikel 95 van het EG-Verdrag.

III

1. Esters zijn niet in bijlage II bij het EG-Verdrag vermelde industrieproducten die onderworpen zijn aan de mededingingsregels, met name die inzake de staatssteun.
2. De andere biobrandstof is ethylalcohol uit de in punt 1.4 vermelde grondstoffen (granen, topinamboers, aardappelen of nieuwe bieten). De alcohol wordt vervolgens definitief verwerkt in de diverse soorten superbenzine en gewone benzine en wordt op die manier intergreerd deel van dat eindproduct. Omdat ethylalcohol wel vermeld is in bijlage II bij het Verdrag, maar niet onder een gemeenschappelijke marktordening valt, zijn normaal de artikelen 92 en 93 niet integraal van toepassing op dit product. De Commissie kan daarom doorgaans slechts opmerkingen maken ten aanzien van steunmaatregelen in deze sector op grond van artikel 93, lid 3, eerste volzin, van het Verdrag. Niettemin is de Commissie van mening, dat wanneer ofwel de grondstof waarvan een dergelijk product wordt gemaakt (bijvoorbeeld graan) en/of de afzetmarkt (bio-ethanol) aan dwingende regels inzake de toekenning van steun is onderworpen, men niet meer kan stellen dat de invloed van de steunmaatregel niet meer beperkt blijft tot het product waarop de steunmaatregel in eerste instantie gericht is (d.w.z. in dit geval de ethylalcohol). Immers steun die uitdrukkelijk beperkt is tot producten die zijn vervaardigd uit een limitatieve

⁽¹⁾ PB nr. C 143 van 9. 6. 1995, blz. 8.

lijst basisproducten waarvoor een marktordening geldt en waarop dus de artikelen 92 en 93 van het Verdrag ten volle van toepassing zijn, heeft onvermijdelijk gevolgen voor de basisproducten. Er is geen enkele reden steun voor alcohol (waarvoor de mededingingsregels niet gelden), die alleen wordt toegekend wanneer de alcohol is vervaardigd uit een product waarvoor de mededingingsregels wel gelden (de grondstoffen⁽¹⁾), anders te behandelen dan steun die rechtstreeks wordt verleend voor deze grondstoffen, op voorwaarde dat zij tot alcohol worden verwerkt, daar de praktische gevolgen van beide steunvormen wat de uitwerking op de markt van de betrokken producten betreft, niet verschillen. De toepassing van de mededingingsregels in beide gevallen is te rechtvaardigen doordat de steun ten behoeve van niet aan genoemde regels onderworpen producten onvermijdelijk gevolgen heeft voor de markt van de producten waarvoor die regels wel gelden. Ten aanzien van de toepassing van de mededingingsregels op alcohol, volgt de Commissie mutatis mutandis dezelfde redenering voor bioethanol als verplichte bestemming voor de alcohol. Indien daarentegen de voorwaarden voor de toekenning van de steun de begunstigde vrij lieten in zijn keuze van de grondstof en de bestemming van het gesteunde product, zou geen sprake zijn van onvermijdelijke gevolgen voor de (andere) producten waarvoor de mededingingsregels gelden, daar de gevolgen van de verlening van de steun voor de grondstoffen en de afzetmarkten uitsluitend zouden voortvloeien uit economische en commerciële keuzen van de begunstigden van de steun.

In het onderhavige geval zijn voor alle bedoelde basisproducten, met uitzondering van aardappelen en alcohol, alle mededingingsregels van de artikelen 92 en 93 van toepassing. Zou aan de steun geen wettelijke verplichting zijn verbonden ten aanzien van de eindbestemming van de alcohol, dan zou de Commissie van mening zijn geweest dat de invloed van de maatregel geen aanleiding kon zijn tot betwisting op grond van de artikelen 92 tot en met 94 van het Verdrag. Aangezien echter de steun voor ethylalcohol in casu, onvermijdelijk en uitsluitend invloed uitoefent op de markt voor fossiele en plantaardige motorbrandstof (waarop de mededingingsregels van toepassing zijn) is de Commissie van oordeel dat de regeling, daar zij gevolgen heeft, mogelijk zelfs

indirect, voor bepaalde andere producten waarvoor de artikelen 92 en 93 van het Verdrag gelden, in het licht van alle bovengenoemde artikelen kan worden onderzocht. De steun is van invloed op de mededingingsvoorwaarden voor die andere producten.

- In artikel 33 van Verordening nr. 136/66/EEG, artikel 19 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 en artikel 44 van Verordening (EEG) nr. 1785/81 is bepaald, dat de artikelen 92, 93 en 94 van het Verdrag van toepassing zijn op de productie van en de handel in de in artikel 1 van deze respectieve verordeningen, bedoelde producten, behoudens andersluidende bepalingen van de genoemde verordeningen. In het onderhavige geval gaat het om koolzaad, zonnebloemzaad, granen, topinamboers en bieten. Voor aardappelen geldt, hoewel dit product in bijlage II van het Verdrag is vermeld, echter geen gemeenschappelijke marktordening. Niettemin vindt de Commissie om de hierboven in punt 2 genoemde redenen dat de regeling aan de mededingingsregels van de artikelen 92 en 93 van het Verdrag kan worden getoetst.

IV

- Volgens artikel 92, lid 1, van het Verdrag zijn steunmaatregelen van de staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, voorzover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt.
- De voor bepaalde biobrandstoffen verleende vrijstelling voldoet aan de voorwaarden om als een steunmaatregel in de zin van artikel 92, lid 1, van het Verdrag te worden beschouwd.
- In de sector biobrandstoffen bestaat immers reeds concurrentie en handelsverkeer tussen de lidstaten; de voornaamste producenten in de Europese Unie zijn België, Frankrijk en Italië.

Met het handelsverkeer in biobrandstoffen en basisproducten tussen Frankrijk en de andere lidstaten waren in 1995 de volgende bedragen gemoeid ($\times 1\ 000$ ecu)⁽²⁾

Producten	Uitvoer uit Frankrijk naar andere landen van de EG	Invoer in Frankrijk uit andere landen van de EG
I. Biobrandstoffen		
— esters	184 899,37	321 391,93
— ETBE	47 187,95	20 254,05
II. Basisproducten voor de diesterbedrijfskolom		
— koolzaad	204 289,04	5 315,07
— zonnebloemzaad	172 430,03	4 471,36

⁽¹⁾ Met uitzondering van aardappelen.

⁽²⁾ Bron: COMEXT 2.

Producten	Uitvoer uit Frankrijk naar andere landen van de EG	Invoer in Frankrijk uit andere landen van de EG
III. Basisproducten voor de bioethanolbedrijfskolom		
— aardappelen	156 396,19	104 128,44
— granen	3 101 417,12	234 046,52
— topinamboers	25,93	807,97
— bieten	516,62	34,07

Aangezien handelsverkeer in de producten van de sector biobrandstoffen bestaat, kunnen de steunmaatregelen het handelsverkeer tussen de lidstaten nadelig beïnvloeden wanneer zij de eigen nationale productie begunstigen ten koste van die van de andere lidstaten.

Bovendien concurreren de van de betrokken maatregel profiterende biobrandstoffen enerzijds rechtstreeks met biobrandstoffen uit andere dan de onder deze maatregel vallende producten, en anderzijds, met motorbrandstoffen op basis van chemische producten, zoals methanol. Hoe actueel dit probleem is blijkt wel uit de ongerustheid van de concurrenten die de Commissie opmerkingen hebben medegedeeld. Frankrijk heeft dit trouwens niet betwist.

4. Wel betwist Frankrijk dat uit de maatregel indirecte steun voor de betrokken basisproducten voortvloeit. De Commissie kan evenwel slechts de analyse bevestigen, op grond waarvan zij tot inleiding van de procedure van artikel 93, lid 2 van het Verdrag heeft besloten.
5. Aangezien bepaalde basisproducten zijn uitgesloten van de bewuste belastingvrijstelling, kan worden gesteld dat deze maatregel steun is in de zin van artikel 92, lid 1, van het Verdrag, omdat hij door begunstiging van bepaalde landbouwproducties de mededinging vervalst en daardoor het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig kan beïnvloeden. Ook al voeren de Franse autoriteiten aan, dat de gekozen producten het meest geschikt zouden zijn voor het nagestreefde doel, namelijk de ontwikkeling van de bedrijfskolom biobrandstoffen, zij geven geen uitleg die de beperking van de maatregel tot producten die geteeld zijn op uit productie genomen gronden kan rechtvaardigen. Integendeel, in aanmerking genomen dat geen enkele technische reden wordt aangevoerd om de oorsprong van de producten die voor deze maatregel in aanmerking komen aldus te beperken, lijkt het werkelijke motief voor de steunmaatregel niet zozeer de ontwikkeling van de bedrijfskolom biobrandstoffen als wel de ondersteuning van het inkomen van landbouwers die uit productie genomen grond bebouwen.
6. In bepaalde opmerkingen die de Commissie na de inleiding van de procedure zijn meegedeeld, komt trouwens de vrees tot uiting dat een dergelijke maatregel van invloed zal zijn op het intracommunautaire handelsverkeer, met name in het kader van de verplichtingen die voor de Europese Unie voortvloeien uit internationale overeenkomsten ter beper-

king van de afzet van nevenproducten van bepaalde oliegewassen als veevoer.

7. Bijgevolg zijn de rechtstreekse steun voor bepaalde biobrandstoffen en de indirecte steun voor bepaalde basisproducten steunmaatregelen van de staten in de zin van artikel 92, lid 1, van het Verdrag en van artikel 61, lid 1, van de overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER).
8. Er zijn evenwel uitzonderingen op het in deze artikelen vervatte beginsel dat steunmaatregelen van de staten onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt.

V

1. Frankrijk stelt dat de betrokken maatregel in aanmerking komt voor de uitzondering van artikel 8, lid 2, onder d), van voornoemde Richtlijn 92/81/EEG.

De Commissie kan een beroep op deze uitzondering in dit geval om de volgende redenen niet aanvaarden. In de eerste plaats betreft deze bepaling alleen minerale oliën als gedefinieerd in artikel 2, lid 1. Voorts stelt artikel 2, lid 3, van genoemde richtlijn als principe dat de andere producten die als motorbrandstof worden gebruikt (zoals de plantaardige oliën waarom het hier gaat) als minerale oliën moeten worden belast.

Voor deze andere producten is slechts één uitzondering mogelijk. Artikel 8, lid 4, van genoemde richtlijn bepaalt dat de Raad op voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen kan besluiten dat een lidstaat uit specifieke beleidsoverwegingen verdere vrijstellingen of verlagingen mag invoeren. De Raad heeft echter een dergelijk besluit niet genomen.

Wat de eventuele aanduiding van de betrokken maatregel als „proefproject”⁽¹⁾ betreft, hebben de Franse autoriteiten geen enkel nieuw gegeven bijgebracht op grond waarvan de Commissie haar bij de inleiding van de procedure ingenomen standpunt zou moeten wijzigen. Onder meer rekening houdend met het feit dat de productiecapaciteit tot 100 000 ton per jaar kan bedragen, oordeelde de Commissie,

⁽¹⁾ In de zin van Richtlijn 94/74/EG van de Raad tot wijziging van de Richtlijnen 92/12/EEG, 92/81/EEG en 92/82/EEG, PB nr. L 365 van 31. 12. 1994, blz. 46.

dat bedrijven die op industriële schaal werken van de verlaging van de accijns zouden kunnen profiteren. De opmerkingen van Frankrijk bevestigen overigens de analyse van de Commissie volgens welke het werkelijke doel en gevolg van de maatregel niet het fundamentele of zelfs het toegepaste wetenschappelijke onderzoek als bedoeld in bovengenoemde richtlijn betreffen, maar veeleer de commerciële ontwikkeling van niet-voedingstoepassingen en de vestiging van een omvangrijkere productie van biobrandstoffen uit op aan de productie onttrokken grond geteelde producten.

2. De enige uitzonderingen waarin het Verdrag voorziet en die in dit geval onderzocht kunnen worden zijn die van artikel 92, lid 3, onder b) en c).

De uitzondering voor steunmaatregelen om de verwezenlijking van een belangrijk project van gemeenschappelijk Europees belang te bevorderen (lid 3, onder b) is in dit geval niet van toepassing. Zelfs al zou namelijk een van de doelstellingen van de betrokken maatregel in overeenstemming zijn met het communautaire beleid ter ontwikkeling van minder vervuilende motorbrandstoffen, zou zulks niet afdoen aan het feit dat het nationale maatregelen betreft, die bovendien discriminerend zijn en in strijd zijn met de regels.

3. Frankrijk beweert ook, dat deze maatregel past in het kader van het communautaire beleid tot aanmoediging van het gebruik van hernieuwbare energiebronnen in het algemeen en de ontwikkeling van biobrandstoffen in het bijzonder.

Dit politieke doel wordt geenszins betwist. De Commissie heeft in haar brief aan Frankrijk van 12 december 1994 toegelicht dat dit standpunt niets afdoet aan de belangstelling van de Gemeenschap voor de ontwikkeling van biobrandstoffen, maar heeft er herhaaldelijk aan herinnerd, dat deze ontwikkeling niet ten koste mag gaan van het andere communautaire beleid en vooral niet in strijd mag zijn met het Verdrag of de communautaire verordeningen.

4. In haar besluit tot inleiding van de procedure heeft de Commissie aangetoond, dat een zwaardere belasting op uit andere lidstaten en de Europese Economische Ruimte ingevoerde esters en ETBE een inbreuk vormt op artikel 95 van het Verdrag.

Aangezien de belastingvrijstelling slechts geldt voor biobrandstoffen uit bepaalde basisproducten, beschouwt de Commissie de maatregel als discriminerend ten opzichte van biobrandstoffen uit andere basisproducten (van een andere soort, geteeld op andere dan uit productie genomen grond); voor deze andere biobrandstoffen geldt in Frankrijk de normale accijns. De steun in de vorm van een vrijstelling is derhalve in strijd met artikel 95 van het Verdrag, omdat hij uitsluitend geldt voor biobrandstoffen die zijn gewonnen uit een beperkt aantal basisproducten

(waarbij tegelijkertijd bepaalde basisproducten worden uitgesloten, die technisch geschikt voor de productie van biobrandstoffen zouden kunnen zijn, maar die hoofdzakelijk buiten Frankrijk worden geteeld) en omdat uit andere lidstaten ingevoerde en uit andere basisproducten vervaardigde biobrandstoffen zwaarder worden belast.

Frankrijk heeft weliswaar twee productie-eenheden in België en Italië voor bijzonder kleine hoeveelheden erkend, maar in andere gevallen blijkt deze erkenning te zijn geweigerd, zoals bijvoorbeeld voor het in deel II, punt 3, tweede alinea, bedoelde bedrijf.

Voorts hebben de Franse autoriteiten zich ten aanzien van de ingevoerde producten er niet toe verplicht, dat esters en ETBE van dezelfde regeling voor de afgifte van vrijstellingscertificaten konden profiteren als de Franse producten (zie deel I, punt 4).

Frankrijk betwist elke inbreuk op artikel 95 van het Verdrag, maar voert geen argumenten aan op grond waarvan de Commissie haar standpunt kan wijzigen.

De steun in de vorm van belastingvrijstelling vormt derhalve een inbreuk op artikel 95 van het Verdrag, omdat voor uit andere lidstaten ingevoerde biobrandstoffen niet noodzakelijkerwijs dezelfde gunstige regeling wordt toegepast.

5. Bijgevolg beschouwt de Commissie de steun voor biobrandstoffen als steun voor de bedrijfsvoering, die in strijd is met artikel 95 en dus onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, en die derhalve voor geen van de in artikel 92, lid 3, van het EG-Verdrag vermelde uitzonderingen in aanmerking komt.

VI

1. Frankrijk wijst elke inbreuk op de bepalingen van de gemeenschappelijke marktordeningen die zijn vermeld in het besluit tot inleiding van de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag⁽¹⁾ van de hand en wel om de volgende twee redenen: ten eerste omdat de doelstellingen verschillen, en ten tweede omdat de geproduceerde hoeveelheden geen invloed op de betrokken markten hebben.

De Commissie acht deze argumenten niet steekhoudend. Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie (zie arrest van 26 juni 1979, zaak 177/78, Pigs and Bacon Commission tegen Mc Carren and Company Limited⁽²⁾) moet een gemeenschappelijke marktordening immers als een volledige en uitputtende regeling worden beschouwd, waarvoor alleen de Gemeenschap bevoegd is en die elke bevoegdheid van de lidstaten uitsluit om maatregelen te nemen die ervan afwijken of ermee in strijd zijn.

⁽¹⁾ PB nr. C 143 van 9. 6. 1995, blz. 8.

⁽²⁾ Jur. 1979, blz. 2161.

Uit het feit dat de maatregel bij wet beperkt is tot bepaalde basisproducten die op bepaalde gronden worden geteeld, blijkt, dat de betrokken maatregel inderdaad ten doel heeft bepaalde landbouwproducten te steunen en dus door de invloed die hij heeft op de productie, de markten voor de betrokken basisproducten beïnvloedt. Het oordeel van de Commissie zou anders hebben geluid, wanneer de maatregel zou zijn toegepast op alle basisproducten die tot biobrandstoffen kunnen worden verwerkt, ongeacht of zij afkomstig zijn van uit productie genomen of andere gronden.

2. Dienaangaande heeft Frankrijk geen nieuwe gegevens verstrekt ter rechtvaardiging van de beperkte lijst basisproducten die voor de steun in aanmerking komen.

Met name heeft het geen enkel argument aangevoerd voor de in de wet vastgestelde beperking tot op braakgelegde gronden geteelde producten. Voor de sectoren waarop Verordening (EEG) nr. 1765/92 van toepassing is, resulteren de bepalingen van die verordening in een integratie van de desbetreffende gemeenschappelijke marktordeningen. In artikel 13 van genoemde verordening is namelijk bepaald, dat de communautaire uitgaven voor de toepassing van de betrokken regeling als interventie maatregelen ter regulering van de landbouwmarkten in de zin van artikel 3, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 729/70 van de Raad van 21 april 1970 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid⁽¹⁾ moeten worden beschouwd. Op grond van laatstgenoemde bepaling financiert het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling „Garantie”, de uitgaven voor interventies ter regulering van de markten waartoe in het kader van een gemeenschappelijke marktordening is besloten. Elke maatregel waarmee een staat ingrijpt op het gebied dat onder Verordening (EEG) nr. 1765/92 valt, staat derhalve gelijk met inmenging van die staat in de volledige en uitputtende regeling die de gemeenschappelijke marktordeningen vormen.

De vrijstelling die sinds 1994 in bepaalde gevallen uitsluitend wordt verleend voor op braakgelegde gronden verkregen producten, vormt dus een inbreuk op Verordening (EEG) nr. 1765/92.

3. Maatregelen die in strijd zijn met communautaire bepalingen komen voor geen van de in artikel 92, lid 3, van het Verdrag vermelde uitzonderingen in aanmerking. Met name de uitzondering van artikel 92, lid 3, onder b), waarop de Franse autoriteiten zich beroepen, is dus niet van toepassing.
4. Bijgevolg vormt de indirecte steun voor de basisproducten een schending van de gemeenschappelijke marktordeningen, van Verordening (EEG) nr. 1765/92 en van artikel 95 van het EG-Verdrag en komt deze steun dus voor geen van de in artikel 92, lid 3, EG-Verdrag vermelde uitzonderingen in aanmerking.

VII

1. De onderhavige steunmaatregelen voldoen aan de voorwaarden van artikel 92, lid 1, van het Verdrag en aan artikel 61 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER), maar komen om bovenvermelde redenen niet in aanmerking voor een van de in de leden 2 en 3 van die artikelen vermelde uitzonderingen. De betrokken steunmaatregelen zijn dus onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt en met de werking van de EER-overeenkomst.
2. Daar het hier gaat om niet aangemelde steunmaatregelen die zonder de eindbeslissing van de Commissie af te wachten, ten uitvoer zijn gelegd, kan gezien het dwingende karakter van de in artikel 93, lid 3, van het Verdrag genomen procedurevoorschriften, waarvan het Hof van Justitie de rechtstreekse werking heeft erkend in zijn arresten van 19 juni 1973 (zaak 77/72, Carmine Capolongo tegen Azienda Agricola Maya)⁽²⁾, 11 december 1973 (zaak 120/73: Gebrüder Lorenz GmbH tegen Bondsrepubliek Duitsland)⁽³⁾, 22 maart 1977 (zaak 78/76, Steinike en Weinlig tegen Bondsrepubliek Duitsland)⁽⁴⁾ en 21 november 1991 (zaak C-354/90, Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires e.a. tegen Frankrijk)⁽⁵⁾, de onwettigheid van de betrokken steunmaatregel niet a posteriori ongedaan worden gemaakt.

Bovendien kan de Commissie indien een steunmaatregel onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie, met name het arrest van 12 juli 1973 (zaak 70/72, Commissie tegen Bondsrepubliek Duitsland)⁽⁶⁾, dat is bevestigd door de arresten van 24 februari 1987 (zaak 310/85, Deufil tegen Commissie)⁽⁷⁾, en 20 september 1990 (zaak C-5/89, Commissie tegen Bondsrepubliek Duitsland)⁽⁸⁾, eisen dat de lidstaten alle onrechtmatig verleende steun van de begunstigden terugvorderen.

3. Frankrijk heeft zich niet gehouden aan de schorsende werking van artikel 93, lid 3, van het Verdrag omdat het niet op de uitspraak van de Commissie heeft gewacht alvorens de betrokken steun te verlenen. Bijgevolg is deze steun sedert hij verleend is, krachtens het Gemeenschapsrecht onwettig.

In de regel eist de Commissie dat onwettige en onverenigbare steun wordt teruggevorderd. In dit geval is het echter niet gerechtvaardigd te eisen dat de verleende steun wordt teruggevorderd.

⁽²⁾ Jur. 1973, blz. 611.

⁽³⁾ Jur. 1973, blz. 1471.

⁽⁴⁾ Jur. 1977, blz. 595.

⁽⁵⁾ Jur. 1991, blz. I-5505.

⁽⁶⁾ Jur. 1973, blz. 813.

⁽⁷⁾ Jur. 1987, blz. 901.

⁽⁸⁾ Jur. 1990, blz. I-3437.

⁽¹⁾ PB nr. L 94 van 28. 4. 1970, blz. 13.

Er moet immers rekening mee worden gehouden, dat Frankrijk een begin heeft gemaakt met de ontwikkeling van een bedrijfskolom biobrandstoffen. Enerzijds zou het gebruik van biobrandstoffen kunnen bijdragen tot vermindering van de vervuiling en daarmee tot de instandhouding van het milieu en anderzijds wenst de Commissie een milieuvriendelijk energie- en landbouwbeleid te ondersteunen.

Voorts was deze rechtstreeks aan de fabrikanten verleende steun voor hen van voorbijgaande aard of op zijn minst minimaal, zij het niet kwantificeerbaar. Weliswaar stelde de steun hen in staat om tegen concurrerende prijzen bepaalde hoeveelheden biobrandstoffen te leveren, die echter, gerelateerd aan de markt voor motorbrandstoffen in het algemeen, betrekkelijk onbeduidend waren. Maar uit gegevens van deskundigen voor de diëster-bedrijfskolom, verreweg het belangrijkste segment van de biobrandstoffenmarkt, blijkt dat de steun ten gunste van de betrokken plantaardige motorbrandstoffen over het algemeen niet heeft geleid tot overcompensatie van de extra productiekosten. Wel is het antwoord op de vraag of in bepaalde gevallen te veel is betaald in elk individueel geval afhankelijk van diverse factoren en met name van productievermogen en -continuïteit binnen elke productie-eenheid voor biobrandstoffen. Dat neemt echter niet weg, dat tegenover een mogelijke overcompensatie weer hogere indirecte kosten zouden staan, zoals bijvoorbeeld distributiekosten die hoger zijn dan voor de bedrijfskolom fossiele motorbrandstoffen.

Uit de bovengenoemde gegevens kan evenwel worden opgemaakt, dat de compensatie over het algemeen niet hoger is geweest dan de extra kosten voor de productie van biobrandstoffen, waarbij het om niet-gewogen gemiddelen gaat. Voorts heeft de Commissie geen enkele aanwijzing waaruit kan worden opgemaakt, dat de werkelijke gevolgen van de steunmaatregel voor die fabrikanten zouden bestaan in een aanzienlijke stijging van verkoop en winst voor het totaal van hun geproduceerde motorbrandstof. Het ziet er veeleer naar uit, dat de vrijstelling van biobrandstoffen tot op het niveau waarop zij op de markt kunnen worden gebracht en dus kunnen concurreren met de fossiele motorbrandstoffen, de totale productie van deze fabrikanten slechts marginaal heeft kunnen verhogen, daar de omvang van de markt voor die fabrikanten afhankelijk is van andere factoren dan de beschikbaarheid van agrarische grondstoffen die geschikt zijn voor verwerking tot motorbrandstof. Niettemin konden de landbouwers als indirecte begunstigden van de steun profiteren van een aanzienlijk grotere vraag naar de betrokken, op uit productie genomen gronden geteelde landbouwproducten. De werkelijke invloed van de steunmaatregel is dus geweest, dat voor deze landbouwproducten waarnaar tevoren geen noemenswaardige vraag was, een markt is geschapen. Wanneer er immers geen belastingvrijstelling zou zijn geweest, zouden de landbouwers er, gezien de marktprijzen voor fossiele motorbrandstoffen, weinig of geen belang bij hebben

gehad om de grondstof voor de productie van plantaardige motorbrandstof te produceren. Wat de opzet van het systeem betreft, dient men dus te bedenken dat het belangrijkste effect van de steun via de fabrikanten, waarvoor hij technisch gesproken rechtstreeks bestemd was, is doorgegeven aan de producenten van de grondstoffen, die indirect van de maatregel hebben geprofiteerd.

De inbreuken van de Franse regeling op het gemeenschapsrecht konden op zich evenwel de productie van de grondstoffen of de prijzen niet doen stijgen. Integendeel, kenmerkend voor de inbreuk is de discretionaire keuze van bepaalde begunstigden; wanneer de Franse autoriteiten de belastingvrijstelling hadden verleend voor ongeacht welke grondstof van ongeacht welke oorsprong, had de vraag naar en bijgevolg de productie van de betrokken grondstoffen kunnen stijgen.

Gelet op het voorbijgaande karakter van het aan de fabrikanten van biobrandstof toegekende voordeel en de specifieke aard van de inbreuk op het vlak van de landbouwproducenten, die de uiteindelijke begunstigden van de verleende voordelen zijn, zou terugvordering van de verleende bedragen een zware slag betekenen voor een maatregel die fundamenteel strookt met het beleid van de Gemeenschap en waarvan het onwettige karakter, afgezien van het procedurele aspect, hoofdzakelijk bestond in een te restrictieve benadering met betrekking tot de indirecte begunstigden van de steun.

Bovendien kan de terugvordering van onwettige en onverenigbare steun in economisch opzicht gerechtvaardigd zijn, omdat de „status quo ante” moet worden hersteld, dat wil zeggen dat de economische situatie van de begunstigden van vóór de verlening van de steun moet worden hersteld. Rekening gehouden met het zeer tijdelijke karakter van de voordelen voor de fabrikanten, zou terugvordering van de steun van de rechtstreekse begunstigden in dit geval de economische situatie van die marktdeelnemers duidelijk erger maken dan wanneer er geen steun zou zijn geweest. Dit geldt des te meer, nu hierboven is aangetoond, dat de door de Franse autoriteiten ingestelde maatregelen over het algemeen niet hebben geleid tot overcompensatie van de fabrikant. Door terugvordering van de steun zou bijgevolg de status quo ante niet kunnen worden hersteld.

Wat de begunstigde landbouwers aangaat, moet echter rekening worden gehouden met twee elementen. Enerzijds heeft het reële voordeel (weliswaar nog steeds slechts indirect) er in werkelijkheid in bestaan dat een markt is geschapen waar tevoren geen bestond. Vanuit het oogpunt van de betrokken landbouwers heeft de verkoop van de landbouwproducten plaatsgevonden op marktvoorwaarden.

Anderzijds kan de Commissie in casu slechts rekening houden met een bijzonderheid van dit geval: de landbouwers die hun producten hebben verkocht aan fabrikanten wisten niet en konden ook niet weten dat de fabrikanten de landbouwproducten aankochten dankzij de staatssteun. Voor deze landbouwers

was er geen enkele aanwijzing dat de fabrikanten niet als normale marktdeelnemers optraden.

Derhalve zou een verzoek om terugvordering van de steun juridisch niet gerechtvaardigd zijn.

Deze beschikking loopt evenwel niet vooruit op de consequenties die de Commissie eventueel zal trekken ten aanzien van de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds (EOGFL),

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De ingevolge de artikelen 32 van de begrotingswet 1992, 89 van de begrotingswet 1993 en 30 van de geredificeerde begrotingswet 1993 alsmede de beide vooruitgangsovereenkomsten, de zogenoemde ETBE-overeenkomsten, in Frankrijk in de vorm van een belastingvrijstelling voor biobrandstoffen van agrarische oorsprong verleende steun is onwettig, omdat hij in strijd met de in artikel 93, lid 3, van het Verdrag voorgescreven procedure is verleend.

Artikel 2

Deze steunmaatregel is onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 92 van het Verdrag.

Artikel 3

Frankrijk moet de in artikel 2 bedoelde steunmaatregel binnen twee maanden na de datum van kennisgeving van deze beschikking intrekken.

Artikel 4

Frankrijk deelt de Commissie binnen twee maanden na de datum van kennisgeving van deze beschikking mee, welke maatregelen het voornemens is te treffen om aan deze beschikking te voldoen, en binnen de in artikel 3 bedoelde termijn, welke maatregelen het heeft getroffen om aan deze beschikking te voldoen.

Artikel 5

Deze beschikking is gericht tot de Franse Republiek.

Gedaan te Brussel, 18 december 1996.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 7 juli 1997

betreffende de sluiting van een Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Russische Federatie tot verlenging van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Russische Federatie inzake de handel in bepaalde ijzer- en staalproducten voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 1997

(97/543/EGKS)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, inzonderheid op artikel 95, lid 1,

Na overleg met het Raadgevend Comité en met de eenparige instemming van de Raad,

Overwegende dat de Commissie de onderhandelingen heeft afgerond over een Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Russische Federatie tot verlenging van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Russische Federatie inzake de handel in bepaalde ijzer- en staalproducten voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 1997,

BESLUIT:

Enig artikel

1. De Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Russische Federatie tot verlenging van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Russische Federatie inzake de handel in bepaalde ijzer- en staalproducten voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 1997 wordt goedgekeurd namens de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal.
2. De tekst van de Overeenkomst⁽¹⁾ is aan dit besluit gehecht.

Gedaan te Brussel, 7 juli 1997.

Voor de Commissie

Leon BRITTAN

Vice-Voorzitter

(¹) Zie bladzijde 37 van dit Publicatieblad.

OVEREENKOMST IN DE VORM VAN EEN BRIEFWISSELING

tussen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Russische Federatie tot verlenging van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Russische Federatie inzake de handel in bepaalde ijzer- en staalproducten voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 1997

Brief van de Commissie van de Europese Gemeenschappen

Mijnheer,

1. Ik heb de eer te verwijzen naar de op 7 december 1995 ondertekende Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Russische Federatie inzake de handel in bepaalde ijzer- en staalproducten, zoals verlengd voor de periode van 1 januari tot en met 30 juni 1997. Ik stel voor dat, in afwachting van de afronding van de onderhandelingen over een nieuwe bilaterale ijzer- en staalovereenkomst en van de voltooiing van de formele procedures voor de inwerkingtreding daarvan, de huidige EGKS-overeenkomst, reeds verlengd voor de periode van 1 januari 1997 tot en met 30 juni 1997, nogmaals voor een periode van ten hoogste drie maanden wordt verlengd (dat wil zeggen van 1 juli 1997 tot en met 30 september 1997). Mocht de nieuwe overeenkomst vóór 1 oktober 1997 in werking treden, dan verloopt de huidige EGKS-overeenkomst op de dag waarop de nieuwe overeenkomst in werking treedt.
2. De kwantitatieve beperkingen voor de periode van 1 januari tot en met 30 september 1997 zijn vermeld in de bijlage bij deze brief. Deze kwantitatieve maxima bedragen 10/12e van de kwantitatieve maxima van de Russische Federatie voor 1996 (met inbegrip van een aantal wisselingen tussen productgroepen binnen dezelfde productcategorie). Zij laten het niveau waarop maxima voor 1997 eventueel met de Russische Federatie bij een nieuwe bilaterale overeenkomst zullen worden overeengekomen onverlet.
3. Uitvoervergunningen die in 1997 door de Russische Federatie worden afgegeven overeenkomstig het bepaalde in deze briefwisseling en die zijn afgeboekt op de maxima die in de bijlage bij deze brief zijn vermeld, worden afgeboekt op de algemene maxima die bij de nieuwe overeenkomst voor 1997 worden vastgesteld, zodra deze in werking treedt.
4. Tenslotte heb ik de eer voor te stellen dat indien deze brief en de bijlage voor uw regering aanvaardbaar zijn, deze brief tezamen met uw bevestiging een Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Russische Federatie vormt, welke in werking treedt op de datum van uw antwoord.

Met bijzondere hoogachting,

*Voor de Commissie
van de Europese Gemeenschappen*

BIJLAGE

RUSSISCHE FEDERATIE

KWANTITATIEVE MAXIMA

Producten	(ton)
	1 januari tot en met 30 september 1997
SA. Platte producten	
SA1. Coils	155 823
SA1.a. Warmgewalst breedband op rollen voor het walsen van plaat	358 333
SA2. Zware platen	24 936
SA3. Andere platte producten	21 413
SB. Lange producten	
SB1. Balken	9 985
SB2. Walsdraad	21 585
SB3. Andere lange producten	77 792

Brief van de Regering van de Russische Federatie

Mijnheer,

Ik heb de eer de ontvangst te bevestigen uw brief van 18 juli 1997 welke als volgt luidt:

„Mijnheer,

1. Ik heb de eer te verwijzen naar de op 7 december 1995 ondertekende Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Russische Federatie inzake de handel in bepaalde ijzer- en staalproducten, zoals verlengd voor de periode van 1 januari tot en met 30 juni 1997. Ik stel voor dat, in afwachting van de afronding van de onderhandelingen over een nieuwe bilaterale ijzer- en staalovereenkomst en van de voltooiing van de formele procedures voor de inwerkingtreding daarvan, de huidige EGKS-overeenkomst, reeds verlengd voor de periode van 1 januari 1997 tot en met 30 juni 1997, nogmaals voor een periode van ten hoogste drie maanden wordt verlengd (dat wil zeggen van 1 juli 1997 tot en met 30 september 1997). Mocht de nieuwe overeenkomst vóór 1 oktober 1997 in werking treden, dan verloopt de huidige EGKS-overeenkomst op de dag waarop de nieuwe overeenkomst in werking treedt.
2. De kwantitatieve beperkingen voor de periode van 1 januari tot en met 30 september 1997 zijn vermeld in de bijlage bij deze brief. Deze kwantitatieve maxima bedragen 10/12e van de kwantitatieve maxima van de Russische Federatie voor 1996 (met inbegrip van een aantal wisselingen tussen productgroepen binnen dezelfde productcategorie). Zij laten het niveau waarop maxima voor 1997 eventueel met de Russische Federatie bij een nieuwe bilaterale overeenkomst zullen worden overeengekomen onverlet.
3. Uitvoervergunningen die in 1997 door de Russische Federatie worden afgegeven overeenkomstig het bepaalde in deze briefwisseling en die zijn afgeboekt op de maxima die in de bijlage bij deze brief zijn vermeld, worden afgeboekt op de algemene maxima die bij de nieuwe overeenkomst voor 1997 worden vastgesteld, zodra deze in werking treedt.
4. Tenslotte heb ik de eer voor te stellen dat indien deze brief en de bijlage voor uw regering aanvaardbaar zijn, deze brief tezamen met uw bevestiging een Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en de Russische Federatie vormt, welke in werking treedt op de datum van uw antwoord.

Met bijzondere hoogachting.”

Ik heb de eer te bevestigen dat het bovenstaande voor mijn regering aanvaardbaar is, en dat overeenkomstig uw voorstel uw brief tezamen met dit antwoord en de aangehechte bijlage een Overeenkomst vormt.

Met bijzondere hoogachting,

Voor de regering van de Russische Federatie

BIJLAGE

RUSSISCHE FEDERATIE

KWANTITATIEVE MAXIMA

Producten	(ton)
	1 januari tot en met 30 september 1997
SA. Platte producten	
SA1. Coils	155 823
SA1.a. Warmgewalst breedband op rollen voor het walsen van plaat	358 333
SA2. Zware platen	24 936
SA3. Andere platte producten	21 413
SB. Lange producten	
SB1. Balken	9 985
SB2. Walsdraad	21 585
SB3. Andere lange producten	77 792